உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவப்பிரகாசமென்னும்

ஈசுரகீதை.

இஃது

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷை மடாதிபர்கள்

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகளின்

உத்தரவின்படி

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

ஈசுரகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

உ

கணபதி துணை.

சிவாயபரப்பிர்மணேநம:

ஈசுரகீதை.

பாயிரம்.

பூதமைந்தோ டாவிமதிபுருடனாகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னாதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவை பாகனாமமலன்
பாதபங்கயங்க டலைவைத்தே பணியுப்பரிசினால். (க)

வேறு.

இலங்கியமறைசனார்க்கு மியம்புதற்கியலாதென்ன
மலங்கியசிந்தையோடு வானவர்மூவர்நிற்க
விலங்கியலனையவென்னை வேதகஞ்செய்தென்னுள்ளே
துலங்கியசொரூபானந்தன் றுணையடிதொழுதல்செய்வாம். (உ)

வேறு.

முன்மதியணிந்தசெக்கர் நன்மவுலிமுதல்வனே யென்னமுன்னின்று, நன்மதிமுனிவர்கேட்ப வன்பொடுநல்கிய நான்மறைப்பொருளைப், புன்மதிச்சொலவும் பொருளுமொன்றுணரேன் போதகஞ்செயப்புகுமிதுகண், டென்மதியெனக்கே நகைசெயுமாலோ லேதிலார்க்கென் செயாதிதுவே. (ங)

சிவன் றிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராணமாதலினாற், சிவன்றனையளித்த பான்றிருநாமஞ் சிவப்பிரகாசமாமதனாற், சிவந்தசெந்தமிழா லியார்க்குமிந்நிலத்தே சிவந்தனைத்திகழ்த்திடுந் தெளிவாற், சிவன்றனக்குரிய தாதலானுமஞ் சிவப்பிரகாசமென்றுரைப்பாம். (ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ச.

முதலாவது,

இருடிகள் வினவும் அத்தியாயம்.

பிரமரண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும் பெருமையுமனுக்களெல்லோகளும், வரமுறவுரைத்தாய் வளம்பெறவதிலே வாய்மையால் விருணநாலிகினிலுந், தருமதற்பரராய் ஞானயோகத்தே சாலவாதரிப்பவர்தம்மார், நிரமுறப்பரவுந் தேவதேவர்க்குந் தேவனுண்டென்று செப்பினையால். (க)

நாதனுயரிய நான்மறைதெரிந்து நன்னெறியளிக்குநாரண
மாதவமுனிபா லறிவெலாமறிந்தா யாதலாலரும்பரந்திகழ்த்தி
யேதமார்பிறவி யறுப்பதாஞான மேததுவியம்புவாயென்று [னர்.
சூதமாமுனியைச்சவுனகன் முதலாந் தொல்லைமாமுனிவர்கள் சொன்

வேறு.

சூதமாமுனி முனிவர்கள் சொன்னவாகேட்டுப்
போதமாநெறியளித்தன புராணநினைவுற்
றேதுவாவொருப்பட வவன்றனக்குணர்வளித்த
நாதனுகியவியாசனு முறைவிடநடந்தான். (௩)

காரமுகில்போலுமேனி கமலநாமலர்போலுங்கண்
ணேர்மிகுமுனியையெல்லா முனிவருமிறைஞ்சச்சூதன்
பார்மிசைத்தெண்டம்பண்ணிப் பன்முறைவலமாய்வந்து
கூர்மிகுமன்பிற்சென்னி குவித்தகையோடுநின்றான். (௪)

அருந்தவத்தோர்களெல்லா மனுமயநுரைத்தவர்க்குப்
பொருந்துமாதனங்கற்பிக்கப் பூசுரர்முகங்கணோக்கி
யிருந்தவங்கல்விகேள்விக் கில்லையேயிடையூறென்று
பெருந்தகையுரைத்தான்சூதன் பின்னரும்வணங்கிச்சொல்வான் (௫)

வேறு.

இத்தபோதனர்கள் சாந்தியா லறத்தா விறந்தவரிறையியல்பறிவான், பத்தரானவர்களேவலேசெய்யும் பாவகம் பிறந்தனெவ்வர்க்கு, மத்தனுரியண்டாமையாய்முனிசட்கருளியதெதெனக்களித்த, சுத்தஞானத்தை யிவர்களுக் கருளாற் சொல்லெனத் துணையடி தொழுதான். (௬)

வேறு.

சொன்னவாசகமுளங்கொளா விறைதுணைப் பதங்களை நினைந்து தன், செவ்வியாலுறவணங்கி விண்ணவர்க டேவனும்பரவுதேவ

னே, முன்னோர்தான் மிகுசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட் குல இன் மூலமாந், தன்னையாருளி னோதினானினிது கேண்மி னென்று முனிசாற்றினான். (௭)

வேறு.

தலைமைசேர்சனற்குமாரன் சனந்தனன்சனகன்வெள்ளி
யலைவிலாவுருத்திரன்றா னங்கிராவாமதேவன்
கலைதெரிபிருகுயோகி கபிலனத்திரிகணாதன்
மலைவறுவசிட்டனோடு மரீசியாமதியின்மிக்கோர். (௮)

வேறு.

பரமனதருளாலன்றியே பரத்தைப்பரப்புறப் பார்த்ததம்மதியா, லொருவரோடொருவர் பன்னெடுங்கால முசாவியொன் றுணர்வுறப்பெறாமல், ரைமிகுபதரி வனமடைந்தரிய மாதவம்வருந்தினார் வருந்த, நரனொடுநாராயண னொருமுனியாய் நற்றவர்க்கருள்செய நிட்டந்தான். (௯)

நாரணனருளிற் பணிந்துமா முனிவர்தான் மறைமொழியினால் வழுத்தக், காரணந்தன்னை யறிந்துநீர்தபித்த காரணமென்னெனக் கண்ண, னேரணிமறையின்பொருடெரிந்திடுதற்கெங்களா லியன்றில தின்றவா, வாரணப்பொருளை யறிகுவாய்நீயே யாதலாலுன்னையே யடைந்தோம். (௧௦)

வேறு.

ஏதுகாரணமிவ்வுலகினுக் கெல்லாமென்று நின்றளிப்பவனெவன்றா
னேதுதானான்மாவேது வீடெவன்பிறப்பவனெவன் பிறப்பிப்பா
னேதுமாராலே கண்டிடப்படுவதிணையறு பிரமமேதெல்லா
மோதுவாயெங்களைய நீயல்லாலொழிப்பவரிலை யென்றுரைத்தார்.

வேறு.

அந்தவெல்லையி லம்புயைகேள்வனும்
வந்ததன்றவ வேடத்தைமாறியே
சிந்தையாலிமை யோர்க்குந்தெரிக்கொணா
வெந்தைதன்னொளி யாலேயிலங்கினான். (௧௨)

திங்கணுயிறுபோலத் திகழ்ந்தவெண்
சங்குமாழியுந் தண்டஞ்சாரங்கமுஞ்
செங்கைநான்குந் திருமறுமார்பமும்
பங்கயாலயப் பாவையுங்கூடவே. (௧௩)

சுட்டபொன்னினுந் தூயொளியாயொளி
விட்டிலங்கினன் விட்டுவிளங்கொளி
மட்டமன்றிய மண்டலத்தால்வெளிப்
பட்டனன்னரனாய் வந்தபான்மையான். (௧௪)

வேறு.

அரியுருவுகண்டக மகிழ்ந்தவளவிற்கே
பெரியபரிவோடு பிறைசூடியபிரான்முன்
சுருதிமுடிவோதுபொருள்சொல்லுதறுணிந்தே
கருதவரியான்முனிவர் கண்ணில்வெளிநின்றான். (௧௫)

வேறு.

செயசெயதேவர்போற்றுந் தேவமாதேவபோற்றி
யயமறமுனிவர்போற்று மம்பிகாபதியேபோற்றி
நயமுறுமன்பாலன்றி நணுகுதற்கரியாய்போற்றி
செயலறவிருந்தயோகிற் றிகழ்ந்திடுஞ்சிவனேபோற்றி. (௧௬)

கந்தனைகனல்கானீராற் கலந்திங்ஙன்கட்டப்பட்ட
வெந்திரம்வல்லாய்போற்றி யியங்கிடவளிப்பாய்போற்றி
யந்தமுஞ்செய்வாய்போற்றி யானந்தவுருவேபோற்றி
பந்தனையறுப்பாய்போற்றி பரமகாரணனேபோற்றி. (௧௭)

வேறு.

வெல்கபூதபதிவெல்கசீவபதி வெல்கயோகபதிவெல்கவே
பல்குபேருருவுகண்ணைக்கான்முடி பகர்ந்திடற்கரியபான்மையாய்
சொல்லைநான்மறையினாலுமுன் னியல்புசொல்லலாகுமலவல்லவால்
வல்லவாறுசிலசொல்லியாமுனை வழுத்துகோமெனவணங்கினார். ()

வேறு.

துதித்தமாமுனிவர் தலைகளால்வணங்கித் தொழுதகையினர்களாய்நிற்பக், கொதித்தவான் புலத்துங்கொண்டல்வந் துதவிற்றொப்பவேகொடிய வெங்கூற்றை, யுதைத்ததாளுடையா னுலகமுண்டுமிழ்ந்த வொருவனைத் தழுவியிங்கிவர்கள், பதைத்தகாரணமென் செய்யவேண்டுவதென் பகரெனப்பவளவாய் மலர்ந்தான். (௧௯)

அந்தமாவிறைவனருள் செய்வாசகத்தைக்கேட்டவ ரருந்தவரியால், வெந்தபாவத்தால் விமலபாவத்தான் மெய்ப்பொருள் விளங்குவான்வேண்டி, யெந்தையேயெனையே யடைந்தனரிவர்கட் கிரங்கியான் கேட்டுடனிருப்பப், பந்தவேரறுக்கும் பரமஞானத்தைப் பகர்ந்தருள் செய்கெனப் பகர்ந்தான். (௨௦)

உன்னை நீயுணர்தியல்லது வேறு ருணருவாருளது பேரருளாற்
றன்னையே தன்னாற்றுணரறியறிவு சங்கராவிவர்க்கருளென்று
பின்னர்மாமுனிவர்தங்களை நோக்கிப் பிஞ்ஞகன்பெருகியவருளா
லென்னை நீர்வினவுமரும்பொருள்வினவி டெயதுவீரெனவவர்க்கிசை
[த்தான். (உக)

வேறு.

கேசவனுரைத்தமாற்றங் கேட்டவர்பணிந்துபின்னு
மீசனைவினவுமெல்லை யிருவிசும்பிடையேதெய்வ
வாசனம்வந்ததாங்கே யரியொடுமௌவிறந்த
தேசிஞலகிலமெல்லாந் திகழவீற்றிருந்தான்றேவன். (உஉ)

வேறு.

யாதொன்றிலடங்க விளைந்தவெலா
மியாதொன்றிடைநின்ற தொடுங்குவதப்
பூதங்களிஞதெஞெர் பொன்னணைமே
லேதங்கெடவேறி யிருந்தனஞல். (உங)

வானேமுதலியாவையு மன்னிடமாய்த்
தானேமுழுதாகிய தத்துவமாங்
கோனேயிவர்கண்டு கொளும்படியா
ஞேனயரியோடு மோராதனமேல். (உச)

ஓவாமையுளத் திடையோருசெய்வார்
பாவாலபமேவு பரம்பொருளைத்
தேவாதிபர்தேடு சிவன்றனையே
யாவாவவர்கண் டனராதனமேல். (உரு)

வேறு.

அளவிறந்தவன்பாகிய வருந்தவர்க்கமலன்
முளரியங்கண்வண்டுழாய்முடி முகுந்தனை நோக்கி
வளமிகுந்தமெய்ஞ்ஞான நான்மறைறுமச்சுரைப்ப
வுளமெரீருங்கியன்போடு கேட்டுணர்மினென்றுரைத்தான். (உசு)

முதலாவது,
இருடிகள் வினவுமத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦.

இரண்டாவது,

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

மறைபயின்முனிவர்கேட்ப மாமறைமுடிவினானு
மறிவருமறிவானந்த வருளுருவமலன்றன்பாற்
பிறிதருபேதநீத்துப் பெயர்விலாதொன்றாயெங்குஞ்
செறிதருந்தன்னையீசன் றெரிதரவியம்பலுற்றான். (க)

அறைவதன்றிந்தஞான மியாவருமறியாரானான்
மறைவுறச்செய்வதொன்றாய் மன்னியேயுள்ளதென்றுந்
திறலுடையியமபோதி செய்தசீர்மறையோரானு
மறிவரும்பொருளைநீங்க ளறிமினென் றருளிச்செய்தான். (உ)

வேறு.

இந்தஞானத்தை யெய்தியவின்பத்தா
ரந்தமில்பிரமத் தருவாயினோர்
பந்தமேவிடார்பண்டு மின்றுமென்றே
யெந்தையீறிலி யீசனியம்பினான். (ங)

வேறு.

மறைவுறும்பொருள்களினும் மறைவுறும்பொருண்மிகவு
மறைவுறும்படிசெயலை யறவிருந்திடவுளது
செறியுமன்புடைமையொடு திகழ்தருந்தவமுனிக
ளறிவுறும்படியிதனை யறைவனென்றருளுமிறை. (ச)

வேறு.

அறிவெனவுரைக்கப்பட்ட தவனுடையுருவுதன்னை
குறைவிலாநிமலன்சாந்த னுண்ணியனென்றுமுள்ளோன்
செறியுமெய்ப்பொருட்குமுள்ளாய்ச் சின்மயமாயேகான்றாய்ப்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியனென்றானீசன். (ரு)

யாதொருபொருட்குமுள்ளா யிருந்தளவறிவுதன்னை
மேதகுபுருடனென்று முயிரொன்றுமீசனென்றும்
பேதமில்காலமென்று மனமொடவ்வியத்தமென்று
மோதிடுமறைகளென்றே யுரைத்தனனெழில்விலீசன். (சு)

வேறு.

ஓங்கவன்பாலாவவெலா மவனிடையேயாவதுவு
மோங்கியமாமாயையினை யுடையனதிலார்ப்புண்ணான்

பாங்குறநானுவுடலம் பண்ணியிடுமாயினு
மீங்கிவைதன்னிடைத்தோயா திவைநடத்துமியல்புமிலான். (எ)

பந்தமதிலொருக்காலும் பற்றுணைப்பந்தஞ்
சிந்தைசெய்துந்தான்செய்யான் செய்வானேயேயிற்கு
முந்தியவான்காற்றனனீர் மண்ணெல்லன்முழுதுமா
யந்தமிலாவானந்த வறிவுருவே யவன்வடிவம். (அ)

வேறு.

உயிரினோடுமனமவ்வியத்தமுறுகந்தமாகி புலனைந்தலா
னயர்விஞகியகமென்றுநின்றறியுமந்தநாற்கரணமூம்மிலான்
பெயர்விலாது சொலும்வாக்கினோடு முதலைந்துமாய்விடயமும்மிலா
னுயர்வதாயவறிவேதனக்குருவமென் றுணாக்குமொளிமேனியோன்.

வேறு.

அயில்கின்றவவைமுதலாம் போகநுகர்பவனல்ல
னுயிரல்லனுயிர்க்குயிராம் புருடனெனுமவனல்லன்
மயலொன்றியுளமாயை யதுவல்லன்மற்றெல்லா
மயர்வின்றியறிகின்ற வறிவுருவென்றேயறிக. (௧௦)

வேறு.

இருளுடனேயொளி யாவதெவ்வண்ண
மருவலிலாவவை மற்றதுபோல
விரிவுளதாய சகந்தனினோடும்
பொருவலிலாத பரன்புணர்வெய்தான். (௧௧)

உலகினிலெவ்வண மொண்ணிழறன்னோ
டிலகுமெயிற்கல வாததுபோல
நிலையிலதாய சகத்தொடுநில்லா
னுலவலிலாதொளிர் கின்றபரன்றான். (௧௨)

வேறு.

அறிவினோடொன்றிநிற்குந் தமத்தொடுவிகாரமாங்கே
யறிவினிற்கலக்குமென்று மணைந்துடனிற்குமாகி
லறிவினுக்கனந்தகோடி கற்பம்வந்திறந்திட்டாலும்
பிறிவதற்காகுமுத்தி யில்லையேபேசிலென்றும். (௧௩)

முத்தியையடைந்துயர்ந்த சித்தநன்முனிவரென்று
மொத்தபோறிவேதன்பா லுளதவிகாரமென்றுஞ்
சூத்தமுற்சுகதுக்கங்க டொடர்பிலானந்தரூப
நித்தமென்றிடவுங்காண்ப ரென்றனனிகரிலீசன். (௧௪)

வேறு.

யானேசெய்கின்றனனெனவையுஞ் சுகதுக்கங்களென்செயலே
யூனேவாடியிடறடித்த லுடையோனென்றுரைத்திடுவோ
ராறைவறிவின்றன்மேலே யாங்காரத்தையிடுதலினு
னேயெல்லாமென்றிருப்பர் ஞானமில்லாரெனவறிக. (கரு)

வேறு.

அறிவினையுடையாராகி யருமறைமுடிவுகண்டோர்
செறியுமெய்ப்பொருட்குஞ்சான்றாய்ச் சின்மயமாயேதன்னிற்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியோடெங்குநிற்கு
மறிவெனவுரைப்பரல்ல தயலொன்றுமின்மைகண்டே. (கசு)

வேறு.

இன்பமொடுதுன்பமது வின்றியொர்விகாரந்
தன்கணிலாவறிவு சார்வதிலைபந்தம்
பின்பதுளனுவதறி யாமைமுதலாலென்
றென்பதுளதாகுமட லோடியையவென்றும். (கஎ)

எப்பொழுதுநின்றுதய மானவொளிதானே
மெய்ப்படவிருந்தறிவ தாகியெவ்விடத்து
மொப்பில்பரனுருபுரு டன்னகமணைந்தே
செப்பரியவேறுபல செய்வனெனுகின்றே. (கஅ)

இத்தன்மைபதாகுமவ் வியத்தமொடுகூடுமறி
வெத்தனையுமுட்புற மிருந்தறியுமேனுஞ்
சுத்தமதுவாயதன துண்மையறியாதே
யத்தன்மையதாயவுரு வாயழியுமன்றே. (கக)

வேறு.

தானலாதொன்றைத்தானே யறிந்திடுமதனலென்று
மானதாஞ்சுகதுக்கங்க ளியாதாயுமெவறப்புண்டாக்கு
மீனமாமயலோடொன்றி யிருந்திடுமுடலங்கொண்டே
யானதாயழியுமென்று யறியாமைமுதலாய்க்கொண்டே. (உ0)

வேறு.

கருமஞ்செயவிடர்வந்துறு மதுபுண்ணியபாவந்
தருமென்றுரைசெயுமாமறை யவையாகியவசமே
யுருவந்தருமுழுதம்முள தாகும்மெனவொழியா
வருட்டந்திகழொளிமேனிய தறிகென்றருள்செயுமால். (உக)

வேறு.

அழியா தெங்குமுளதாகி யனைத்துட் புறம்புந்தானிரம்பி
யொழியாவறிவாயொருகுற்ற முரைத்தற்கரியதொருபொருளே
கழியாமாயையதனாலே காணப்பலவாய்த்தோன்றியிடு
மழிவாயினதென்றொன்றுமிலா திருக்குமதுவேயியல்பென்றான். ()

வேறு.

ஆதலான்முனிகளுண்மை யொன்றெனவுரைப்பர்வேறும்
பேதமவ்வியத்தத்தாலா மென்றனாதுவுமென்று
மோதியமாயைதன்னை யாசரித்திருந்தெய்யு
நீதியதென்றுகொண்டே நிகழ்த்தினனிகரிலீசன். (௨௩)

வேறு.

யாதொர்படிதூமமொடு தூளியொளியாய
நீதியுடைவானைமறை யாதவணமேபோ
லோதுபுலனோடு கரணம்முறுபவெல்லாம்
போதமுடனொன்றியவை நின்றுபுணராவால். (௨௪)

அடுத்தநிறமெத்தனைய தாயபடிகம்வே
றடுத்திடவிலாதுதன தாயவொளியேபோ
லடுத்தகமதாகியனை யாதவறிவென்றும்
விடுத்திருளைமிக்கொளிய தாய்விரியுமன்றே. (௨௫)

நல்லறிவுளோருலகை ஞானவடிவென்றே
சொல்லுவர்களவ்வறிவி லார்தொழிலில்வேறும்
பல்வகையதேபொருள தென்றறிதல்கொண்டே
நில்லதிலதாமுலகு கண்டிடுவர்நின்றே. (௨௬)

வேறு.

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய்க் குணமின்றிபெங்குந்தானாய்ச்
சேதனனேயென்றுந் திகழ்ந்திடும்பரிசுகாணே
ரேதமாமயக்கந்தன்னை லியாவையுமிருந்தவண்ணம்
பேதமாய்க்காணேற்ப வொன்றனன்பிறவிநாசன். (௨௭)

வேறு.

படிகந்தனினிடையே பலநிறம்வைகவவ்வுருவாய்
வடிவந்தனதெனநின்றிடு மதுபோலறிவுருவு
முடிவொன்றுமில்பொருளெங்கணும்முழுதும்மொளியாயே
வடிவந்தொறும்வடிவந்தொறும் வேறாய்வரும்வகையே. (௨௮)

வேறு.

ஓதலாலறியாநித்த சுத்தமாயெங்குஞ் சாரும்
பேதமிலறிவு தன்னைப் பெரியவர்பேசக்கேட்டு
மோதிபுரிந்துநாளு மருச்சனைசெய்யவேண்டு
மேதமில்வீடெய்தற் கிச்சையேயுடையோர்தம்மால். (௨௯)

யாதொருபொழுதியோக மனத்திடையெங்குகின்ற
சோதியாயிலங்குபோதஞ் சோகத்தாலிடைவிடாத
நீதியானிகழ்ந்தெப்போது நின்றிடிற்றானே தன்னி
னேதியபரிசுநிலாறு னென்றனனுமையோர்கூறன். (௩0)

பூதங்களெவையுந் தன்பாற் புணர்ந்திடநிற்றல்கண்டே
பூதங்களவற்றினுள்ளும் புறம்புந்தானிற்றல்கண்டோன்
பேதங்களனைத்துமில்லாப் பிரமமேயடைந்துவேறு
மேதங்களனைத்தும்விட்டோ னென்றிடலாகுமன்றே. (௩௧)

யாதொருபொழுதியோகந் தன்னையேயியற்றியின்ப
மேதகுசமாதிதன்னை யடைந்துவேறுகின்ற
பூதமியாதொன்றுங்கா ணாதிருந்தவனெங்குகின்ற
சோதியாந்தன்னிற்றனைச் சோர்வின்றிக்கண்டேநின்றான். (௩௨)

வேறு.

யாவனியாதொரு போதிதயத்தே
மேவியவாசை யெலாமறவிட்டா
னேவருமின்னமிர் தாயவனப்போ
தோவலிலாதொளிர் வீடடைவுற்றான். (௩௩)

வேறு.

பூசங்களுடைத்தாயுள்ள வேறெலாமொன்றின்கண்ணே
யேதங்களின்றிக்கண்டு மதினின்றுமெல்லாமாய
பேதங்களனைத்துங்காணா தன்றிவன்பிரமமென்று
வேதங்களனைத்துமோது மெய்யறிவடைந்துநின்றான். (௩௪)

வேறு.

யாவனொருவனறிவுருவாந் தனையேகண்டுமற்றொன்றாய்
மேவலின்றிவேறுபடக் காணான்விளங்கவப்பொழுது
நீவினிலையாயுலகனைத்து மாயைதானேயெனக்கண்டு
மேவலரிதாம்வீடடைந்தா னென்றேவிளம்பியிடலாகும். (௩௫)

வே று.

பிறப்பினோடிறப்புமிடை துன்படைவென்று
தறப்பரிவுசெய்வதோர் மருந்துளததாய்வ
திறப்பில்பரமாயபிர மம்மதனையெய்துஞ்
சிறப்புடையரான பொழுதேசிவமதாவார். (௩௬)

ஆறுபலகூடியுல கத்தலைகடந்தே
வேறறவுமேவியுட னாகும்விளைவேபோ
லீறில்பரமாயருவ தாயபிரமத்தோ
டாறுமறிவானவை யடங்கியிடுமென்றே. (௩௭)

வே று.

ஆசலாலெல்லாமாகி நின்றதுமறிவேவேறொன்
றோதிடக்கண்ட தில்லை யுள்ளபோறிவைநீக்கி
யேதமாம்பந்தமோடிவ் வுலகமுமிலையேபார்க்கி
லாதியாமறிவைமூடி யறியாமைமயக்குமன்றே. (௩௮)

வே று.

இவ்வண்ணமுரைத்தஞான மமலமாய்நுண்ணிதாகி
மெய்வண்ணவிகாரமின்றி வேறொன்றோடணைதலின்றி
மைவண்ணவிருத்தியின்றி வளரொளியாயேநிற்கு
மிவ்வண்ணமல்லாதெல்லா மிருளுடையறிவாமன்றே. (௩௯)

ஓங்கியமுனிகளுங்கட் குரைத்தவேதாந்தசாரஞ்
சாங்கியஞானமென்றே சாற்றிடுந்தன்மையாகு
மீங்கினியோகமாவ திறையின்றிவிடயமெல்லா
நீங்கியேயென்றனோடு நிலைபெறநிற்றல்சித்தம். (௪0)

வே று.

யோகஞ்செயஞானம் மூளதாகுமதனாலே
யாகும்மிதயோகம் பினையதுவேசெயலுறுவோன்
சோகம்முறுபயனு மவையெய்தாதளவில்லாப்
போகம்முழுதெல்லாம் புணர்கின்றானிவனேயாம். (௪௧)

யாதொன்றினையோகஞ்செய்து பெறுவாரவர்பயனைப்
பேதம்மிலஞானந்தனை யறிவோர்பெறவிசைவா
ரோதம்மிலதாகும்வண மொன்றாயிடல்கண்டே
போதம்முறுபரமாகிய பொருள்கண்டதுபுணர்வார். (௪௨)

யோகஞ்செய்துநின்றொன்று கைவிட்டேவிடயம்மேன்
மோகஞ்செலவிழுமாலவர் முடிவில்லிடருறுவார்

சோகம்மொழிவிக்கும் பரமெய்தார்தமையடையா
ராகம்மறைமுழுதும் மதுதனையேயறைதருமால். (சங)

வேறு.

அறையுமவ்வியத்தஞ்சிவன் மாயையாலகிலஞ்செய்யு
மிறைவனுமீசனென்று மியம்பிடுமறைகளென்னை
முறைமையாலுயிர்சட்செல்லா மாகியேமுழுதுங்கண்டே
சிறையிறந்தோங்கியெங்குந் திகழ்தருமொளியுநானே. (சச)

வேறு.

எல்லாருமாசையுறுகின்றயாவு மிரதங்கள்கந்தமெனிலே
நில்லாதிறந்துவருமாறிலாது நிலையாகிநின்றவெளிலே
பல்லார்மெய்கைகளொடு கால்களெண்ணில்பலவாயவற்றினறிவாய்
நில்லாதுநின்றுநிகழ்கின்றதென்று முளனாய்விளங்குமெனிலே. ()

வேறு.

கண்ணின்றியெல்லாங் காண்பன் காலின்றியெங்குஞ்செல்வன்
விண்ணின்றவோசையெல்லாஞ் செவியின்றிவினைந்துகேட்பன்
பண்ணின்றனைய தின்றிப் பற்றுவன்விடுவனென்றே
யண்ணனன்முனிவர்தங்கட் கருளினனறியும்வண்ணம். (சரு)

வேறு.

எல்லாமையுநானறிந்திருப்ப னென்னையறிவாரியாருமிலை
நல்லாருண்மையெனக்கண்டோர் நாடிநின்றேயறிந்தபடி
யல்லாதில்லாவளவில்பரம் புருடனெனவுமறிவின்றி
யெல்லாமாகியல்லாத வேகமெனவுமியம்புவரால். (சஎ)

வேறு.

பார்த்துளமுனிவரென்னைப் பரமென்றும்பண்டுமின்று
நீத்துளகுணத்தோனென்று நின்மலரூபனென்று
மாத்துமப்பொருளீதென்று மலர்தலையுலகுக்குண்மை
யாய்த்துமிவ்வறிவேயென்ப ரல்லவரறியாரொன்றும். (சஅ)

யாதொன்றைமயர்தம்மா லறிவரிதாகுமென்ற
னோதியமாயைமூட மோகத்தாலுணர்வதின்றி
யேதுவெரின்றிசையாவென்ற னுண்மையாமறிவைக்காணு
நீதெனமுனிகட்கெல்லா மியம்பினனிமையோர்க்கீசன். (சகூ)

வேறு.

நானேமாயைதனைக்கடந்து நிற்பேன்ஞாலந்தனையியற்றே
னேனையனவுமெனையொழிய யாதோர்செயலுமில்லதனு

ஞானைகத்தைநடத்தியிடு நாதனென்றுநடுவென்று
மானுவறிவோரறிந்திடுவ ரென்றேயருளிச்செய்தனனால். (௫0)

எங்குந்தானையாவையுமாய் நின்றேயொன்றாயழிவின்றி
யங்கமொன்றின்றறிவேயாய் நுண்ணிதாயவருள்வடிவைத்
தங்குஞானயோகத்தான் முன்பாசரித்துப்பின்வந்தெ
னங்கமானபேரொளியோ டொன்றியானுடங்கிடுவார். (௫க)

வேறு.

ஆங்கவர்களென்னுடைய மாயையைவசித்து
நீங்கியபின்னின் மலமதாயவுருவாவ
ரீங்கிதுசெயாதவர்க ளென்றுமெனையெய்தா
ரோங்கிவருபந்தமதி னின்றுடனுழைப்பார். (௫உ)

வேறு.

சுத்தனுமொன்றுமென்னைக் கூடிடுந்தொன்மையோர்க
ளெத்தனைநூறுகோடி கற்பங்கடாஞ்சென்றாலு
மெய்த்தகமீளாரொன்றன் விளங்குமெய்யருளாலென்றே
யித்தகைத்தெனவேவேத மியம்பிடுமென்றானீசன். (௫௩)

வேறு.

என்னாலுங்கட்கியம்பிய விஞ்ஞானஞானயோகிகட்கும்
பின்னாமுமதுபுத்திரர்க்கும் பேணுமியோகசாங்கியர்க்குஞ்
சொன்னலாகுமல்லாரைத் தூரவொழிப்பதிதுவென்றே
தன்னேரனையானுமீசன் றானேசாற்றியருளினான். (௫௪)

வேறு.

அன்றரியானையாகி யருள்செய்தபுராணந்தன்னின்
முன்றிகழ்பிறவிதீர முனிகளுக்கீசன்சொன்னான்
குன்றிடாமறையினீறுங் கீதையினிரண்டாமத்தை
யின்றெலாமறியும்வணண மியன்றவாறுரைத்ததன்றே. (௫௫)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் அ௫.

மூன்றவது
சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

முன்னநான்மறை யோதிமுடிந்ததை
யுன்னுமாறரி தாகியவொன்றினை
ஞன்னுஞானமு ஞேயமுமல்லதை
யின்னங்கேண்மினென் றீசனியம்பினன். (௧)

வேறு.

நன்றாய்ஞானகனமாகி நானாவெல்லாம்பிறப்பிடமா
யொன்றாய்வேறோர்பொருளின்றி யொளியாயொன்றேடுவமிப்ப
தன்றாயகிலசராசரங்கட் காதாரந்தானாயென்றும்
பொன்றாததுவாயவிகாரப்பொருளாய்ப்புலனாய்ப்புணர்ப்பரிதாய். (௨)

இரண்டாவதிலாதளவைகளா லெட்டாததுவாயெங்கெங்குஞ்
சிரங்கால்கைகண்முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த்திரமாகி
யிரும்பார்நீர்தீகால்வான மெல்லாமிருத்தற்கிடமாகும்
பரந்தானுணர்ந்தோர்நிர்க்குணமாம் பரமவியோமமென்பர்களால். (௩)

அரிதாயறியாவறிவேயா மனைத்தாருயிர்க்குமுயிரந்தப்
பெரிதாயகமும்புறமுமாம் பிரமநானேபிறர்க்கென்றுந்
தெரியாதென்னாலேபரம்பி யென்பாலிருந்திச்சகமெல்லாஞ்
சரியாநின்றதென்றறிவான் சகலவேதங்களுமறிவான். (௪)

ஒருதானாயபரம்பொருளை யுணரப்படாதவியல்பதனாற்
றெரியாமையெனப்படுமந்தத் தெரியாமையிலேநிகழ்காலம்
பிரதானந்தான்புமான்பிறந்த வவற்றான்முழுதும்பிறந்ததனா
னிருபாதிகமாம்பிரமமய நிகழ்வேயிந்தநிகழ்வெல்லாம். (௫)

சொன்னகாலம்பகுதிபுமான் றோற்றமென்பாலிரண்டிற்கு
முன்னராகுங்காலமிவை மூன்றுமென்பாலேமுடியு
மன்னதன்மையாலாதி யந்தமின்றியன்னியமா
யென்னில்வேறாயின்மையினா லென்னதுருவேயென்பர்களால். (௬)

வேறு.

மகமுதலாகவிசேடமீறாகமன்னு மிச்சகத்தெலாந்தந்து
சகலவாருயிர்க்கும்மோகமே செய்யுஞ்சத்தியைப்பகுதியாகவும்
தியிலாங்காத்துடன்புணர்ப்பாற் பஞ்சவிஞ்சகனெனப்பட்டுச்
சுக[illegible]டுதுக்கந்துய்ப்பவன் புருடனாகவுந்துணிந்தனர்தொல்லோர்

வே று.

ஆதிவிகாரப்பகுதியின்மானா மறிதலில்விஞ்ஞாதாவுமவன்பே
ராதவசங்க்ராமமெனமானா மொருவனுமேயங்கிருபெயருற்றான்
றீதுறுதேகங்கொண்டுநடத்துஞ் சீவனுமாகச்செப்புதலுற்றா
னாதலினெந்தப்பிறவியுமின்ப துன்பமுமாங்காரத்தவனாலே. (அ)

வே று.

சோலமறிவேசீவனுக்குங் கொண்டுதுய்க்குங்கருவிமனஞ்
சாலுமதனாலவிவேக மதனாற்றான்பஞ்சாருமான்
மாலும்பகுதியிற்புருடன் வைத்தபற்றான்மற்றந்தக்
காலஞ்செய்யும்பிறப்பிறப்புக் கதுவேயென்றுங்காரணமாம். (கூ)

படைப்பதுங்காலந்தானே படைத்தவையாவுநோய்த்
துடைப்பதுங்காலந்தானே தொல்லையீறில்லாக்காலத்
திடைப்படத்தோன்றிமாயு மியாவையுமியாவரேனுங்
கடப்பவரில்லைக்காலங் காலமேகடந்துநிற்கும். (க0)

வே று.

நிகிலவுலகுநடக்கும்வகை நேரேநியமிக்கின்றதது
சகலவுயிர்க்குமுயிருமது தானேயுள்ளாயிருக்குமது
வகிலவறிவுமுடையததது வாதலான்மற்றக்காலம்
பகரவுறுவர்சனாதனனும் பகவான்புருடோத்தமனாக. (கக)

வே று.

இந்தியங்களிற்பரமன மனத்திலாங்கார
மந்தமானவாங்காரத்திற் பரமவ்வியத்தம்
பந்தமாமதிற்புமான் பரமதிற்பராங்கால
மிந்தயாவைக்கு முயிரிதிங்கிதனினாலெல்லாம். (கஉ)

வே று.

சகத்தினுயிராங்காலபரந் தன்னில்வியோமம்பரமதனை
மிருத்துகின்றவியல்பதனால் வியோமாதீதனாயெல்லாந்
தெகித்தவதனாலனலென்று செப்பப்பட்டயானாரும்
பகுப்பொன்றில்லாப்பரப்பிரம மென்னில்வேறோர்பரமில்லை. (கங)

பரமாமெல்லாப்பொருளுக்கும் பரமாயுள்ளவெனையறிந்த
வரமாமுனிவன்றானென்று மரியான்பிறவான்மன்னுசரா
சரமாமுலகமெனையொழியத் தானுண்டாகாதொருகாலுந்
ஈர்யாநானேயுலகனைத்துஞ் செய்கின்றேனுஞ்சிதைப்பேனும். (கச)

வேறு.

ஏகமாய்நின்றவொன்றனேவலாலெல்லையில்லா
மோசமாஞ்சகத்தையென்றன் முன்னரேநின்றகாலம்
பாகமாய்ப்பண்ணுமென்று பரம்பரனருளியீதே
யாகும்வேதங்களெல்லா மறைந்ததென்றருளிச்செய்தான். (௪௫)

மூன்றாவது
சம்பிரதாயவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௦௦.

நான்காவது
பத்திமை அத்தியாயம்.

விரிந்ததிங்கேவனால் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தகையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பாங்கெழுசிந்தையை யொருக்கிப்பத்தியா
லருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (௧)

வேறு.

ஏகத்துளோரியாவர்க்குஞ் சான்றாகியானென்று
மகத்துளேநின்றாலும் பழகியபத்தியினன்றி
மகத்தினாற்றனத்தான் மாதவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினாலொருவர்க்கு முன்னிற்குமவனல்லேன். (௨)

வேறு.

ஈங்கெனதுள்ளா யிருக்குமெப்பொருளு மெனக்குமுள்ளாகி யானிருப்பன், றூங்குகண்முழுதுந் தருகுவனெல்லாஞ் சலமுமழிவதென்றன்னை, லோங்கியமுனிவர் பிதிரர்மற்றப் பொளிமிகும் பிரமரிந்திரர்வே, றூங்கொளிமிகுத்தோ ரியாவரோயாக வவருமென்னுண்மையையறியார். (௩)

சந்ததர்வேத மியாவையும்பரமாச் சாற்றவும்படுவதிங்கெனையே, யந்தணரெல்லாம் வேள்வியினாலு மங்கியிற்போற்றுவ தெனையே, யிந்தலோகத்தும் பிதாமகன்முதலா மியாவருமிறைஞ்சுவ தெனையே, சிந்தையையொருக்கி யோகிகளுளத்தே தியானமுற்றிருப்பது மெனையே. (௪)

வேறு.

ஏகனாகிநிற்கின்றயானே யெல்லாவிமையவர்க்குந்
தேகம்பண்ணியவற்றுள்ளே திதனாய்ச்சிற்றலாய்ச்செய்யு-

மியாகமெல்லாமெனைக்குறித்தே யியற்றுகின்றாராற்றிலவிர்ப்
பாகங்கொள்வேனவற்றின் பயனுங்கொடுக்கப்படுவேனான். (௫)

பத்திநெறியாவர்சிலர் பாவியெனைப்பணிகின்றார்
சத்தியமேயவர்களுக்குத் தன்னிதிபண்ணானிற்ப
னித்தமுன்னானால்வேத விட்டார்களாயறநெறிச்
சுத்தமாமவனையினுமொழிவறவேயுணர்கில்லார். (௬)

வேறு.

மறையவாரசர் மாசவுஞ்சிறந்த வணிகர்சாமனத்திறல் வணங்கிற், குறைவறுபரமானந்தமாம்பதத்தைக் கொடுப்பனான குலமிலா வெந்தக், கறையுறுங்குலத்தோ ராயினுந்தனைக் காலபாகத்திலே பெறவு, நிறையெனவெனையே பத்தியான்மலரிட் டிடைவிடா திறைஞ்சுவாராகில். (௭)

வேறு.

பழுதிலவொன்றுடைய பக்தொருகால
மழிவிலர்களைனறடியி லேபறைதலுற்றேன்
றெழுதவனொன்பனை யெனத்தொழுதலுற்றோ
ரொழியவிகழ்வாருமெனை யேயிகழ்தலுற்றார். (௮)

வேறு.

கலையாளரியாவரினுங் காயாதன்மலாத
விலையாதனீராத வியன்றதுகொண்டென்பாலே
நிலையாயபத்தியி னளித்தவெனைவழிபடுவான்
றலையாயவன்பனெனக் கியாவரினுந்தானினியான். (௯)

படைத்தவனைப்படைத்தவற்குப் பண்டையேமறையனைத்துங்
கொடுத்தவனானுதவிலெக் குரவர்க்குங்குருபானான்
றுடைப்பவனைசுரர்களைத் தொல்லறத்துனின்றோரை
யிடர்ப்படுமொருழித்தவர்கட் கின்பமளித்திடுபவனான். (௧௦)

வேறு.

ஓதுமியோகியர்கடங்களுற்பவ மொழிப்பனானுமபிறப்பினுங்
கேதுநாடுறுநபிறப்பிறப்பு மிலனாவனானிங்கிலத்திலுங்
காதிநான துதடைப்பனைது புரப்பனான்முழுதளிப்பனா
னீதிதானினையலற்றமாயைசெய்து நித்தனாய்மறையகிற்பனான். (௧௧)

வஞ்சமாயையொருசத்தியென்றனது மற்றியாரையுமயக்குமாம்
விஞ்சையாகுமொருசத்திமற்றெனது விமலயோகுபுணர்வார்கட்

நெஞ்சின்மேவியசலைம்மாயையினை நீக்கியோகிகளுகிற்பதை
வஞ்சடாமெதனையனந்தசத்திகளு மியானினைத்தகவணமாகுமால். ()

வேறு.

ஆலமயனமாஞ்சத்திகளுக் காலம்பனனுடங்கவுமென்
பாலங்வைக்குமூதியுமென் பாலேயெவர் குழுள்ளாரென்
மாலொன்றியமாயையையகடந்து மலரோன்வடிவுகொண்டொன்று
ஞாலந்தன்னையுண்டாகப் பண்ணுநாளுவிதமாக. கங)

வேறு.

ஓதியாவையுந் தானுயிர்க்கெலா
நாதனாகிய நாராயணனெனுந்
தீதிலாதவென் சத்திதித்தலா
லீதெலாநிலைபெற் றேயிலங்குமால். (கச)

வேறு.

மூன்றுவதுருத்திர மூர்த்தியதாய்த்
தோன்றுவகைநின்று துடைப்பதனைச்
சான்றோர்பலர் தாமதகாலமென
வான்றுவெனதாக வுரைப்பர்களால். (கரு)

வேறு.

நித்தநியமத் துடனேநெறியுறப் பார்ப்பார்கள்சிலர்
பத்தியாற்பார்ப்பர்சிலர் பாவனையாற்பார்ப்பர்சிலர்
சத்தியமாஞானத்தாற் பார்ப்பர்சிலர்சாற்றுகின்ற
வெத்திறத்தாரினுமிவனே யெனையுணருமெய்ஞ்ஞானி. (கசு)

வேறு.

அறிவால்வழிபாடுறவா னெவன்மற்றவனென்னிற்
பிறிவானலனியானெனவே நினைமின்பிறர்தாமு
முறவால்வழிபாடுடையா ருடையாரொருகாலம்
பிறவாழியிடைப்பிறிவா னெனையேபெறுகின்றார். (கஎ)

எல்லாவுலகங்களு மென்பாலேயென்றுலே
செல்லாநின்றுஞ்செயலொன் றிலனென்சிவயோகி
யல்லானடவாதெனவும் மந்தச்செயலென்பா
லில்லாதமையும்மறிவா னென்றும்பிறிவானல். (கஅ)

வேறு.

காலமாகியபாஞ்செயுமூழுவதுங் கண்டுகொண்டிருப்பேனு
னூலினுனுண்ணுணர்வினு லெல்லாநுவலப்படுவேனுன்

மாலிலாதமாயோகிமா வனுன் மகத்துவமெனக்குண்டா
மூலமாகியபரத்தினிற்பரமமா முறைமையான் மொழிகின்றேன். ()

வேறு.

படைப்பவனுனெப்பொழுதும் பரம்பரயோகிக்கிருந்து
நடத்துவனைனவொடுக்க மிலாஞானயோகத்தாற்
கிடத்திடுமென்றனையாகச் செப்பியயோகானந்தத்
திடைப்பட லானடஞ்செய்வே னெல்லையில்போன்பத்தால். (௨0)

யானுமியல்பறிவா னெல்லாவேதமுமறிவான்
வானுடர்மாமறைக ளறைந்தின்றமறைவிதனைத்
தானுஞ்பெரவுரியான் றவமுடையானிசமுடையா
ஞெதவன்புடையா னுகிலவனலமுடையான். (௨௧)

நான்காவது

பத்திமையத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௨௧.

ஐந்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

இவ்வளவுதானருளி யின்பமுடனன்பர்க்
கவ்வளவிலாததிரு மேனியதனுலே
யெவ்வொளியுமானவனி லங்கியவருள்ளே
செவ்வொளிவிளங்கநட நின்றுசெயலுற்ருன். (௧)

எண்ணமதிறந்தபர யோகவிதயத்தே
வண்ணமதிலாதபர மாகியமகேசன்
விண்ணினிடையேவிமல ஞனவரியோடுங்
கண்ணினெதிர்நின்றுநட மாடவவர்கண்டார். (௨)

வேறு.

ஏவன்மாயையிந்தவுல கெல்லாமாகியிருப்பதுவா
மேவனுலேநடக்கின்ற தேவன்பதங்கள்சிந்தித்தே
பாவமானவஞ்ஞானந் தன்னுலுண்டாம்பயம்போகு
மாவவந்தப்பரமபொருணின் ருடக்கண்டான்போலும். (௩)

வேறு.

நித்திரையுறுதவதில் வாயுவைநிறுத்திப்
பத்தியொடுசாந்தியை யடைந்தபரயோகத்

துத்தமர்களாதலுத யாத்தமனமில்லாக்
சுத்தவொளியோடவ்வொளி கண்டனர்கடேயோர். (௪)

வேறு.

கணமாத் திரையிற் கழல்கைதொழுவோ
ருணராமையழிக்கு முருத்திரனை
யணநாடரியானை யமாமுனிவர்
கணமாவெளிகண்டனர் கம்மிசையே. (௫)

வேறு.

சிரங்களாயிரஞ் சேவடியாயிரங்
கரங்களாயிர மாய்க்கரத்தேந்திய
வுரங்கொடண்டமு மோங்கியசூலமும்
பரந்தவேணியும் பான்மதிக்கண்ணியும். (௬)

வேறு.

புண்டரீகவுரியுடையும் பொன்னொளியாற்பூமகன்பே
ரண்டமெலாமாவரித்த வனலிரவிமதியென்னக்
கொண்டிலகுமுக்கண்ணுங் கூரெயிறுங்கோடிபெய
ருண்டருக்கரொறிக்கின்ற வொனத்திகழுமோருருவும். (௭)

தனதான திருவருளிற் சகமெலாம்பிறந்ததன
தனலாலேயழியமிக வதிசயமாய்படிகாட்டி
யினமான தில்லாத விந்தவடிவந்தானே
யனேகாகின்றாசாசந் தனிலாடியருளினனால். (௮)

ஞாலமெலாஞ்செய்கின்ற நாதனை ஞானச்சுடரைக்
காலவுருவனைக்கலைக ளியாவையுமாங்காரணனை
யாலமமாகளத்தனையிவ் வனைத்துயிர்க்குமதிபதியைச்
சீலமிகுயோகிகடஞ் சிந்தனையிற்றிகழ்தேசை. (௯)

உற்பவநோயுற்றவர்க ளொழிப்பதனுக்கொருமருத்தாங்
கற்பகத்தையோகிகடங் காரணத்தையாரணந்தேர்
தற்பதத்தைப்பரமான சத்திகட்குச்சத்தியா
மற்புதவாதாரத்தை யமரேசர்தொழுமரசை. (௧௦)

வேறு.

ஓகாதமழியாதிருந்தபர மானந்தத்தையகிலத்துக்
கேகாதிபனையத்தேவு மெல்லாமுனிவர்களுமிறைஞ்சி
நீகாவென்னுநின்மலனை நித்தியத்துவத்தைநிரந்தரமா
மியோகாலடையுமுயர்பதியைபொளிகட்கெல்லாமுள்ளொளியை. ()

வேறு.

துறவினரறிவிடைத் தோன்றுஞ்சோதியை
யுறவினிலறிபவர்க் கெளியவுண்மையைப்
பிறிவினிலறிவரி தாயபெற்றியை
யறிவினையறிபவர்க் கருளுமண்ணலை. (கஉ)

வேறு.

ராதாவிலியாகியகருணை மாதேவனைமாமாதவத்தி
னாசாரத்தையொருகாலு மழியாச்செல்வமளிப்பவனைப்
பேதாபேதமற்றெல்லாந் தானாயிருந்தபிரமத்தை
யோதாதுணருமியோகத்தையளித்தற்குரியவொண்சுடரை. (கங)

வேறு.

உருவோவிங்கருவோவென் றும்பர்க்குமுணர்வரிதாய்க்
கருவாகிநின்றபெருங் கண்ணானகாரணனைச்
சொரூபானந்தனைத்தனது சோதியுளத்தேதோன்றக்
குருவாகுந்திருமேனி கொண்டாடக்கண்டார்கள். (கச)

வேறு.

கண்டுமாயையையதற்குளே யொருவர்காணொணாவகை கரந்
துதா, னண்டர்மாயையைமறைத்து மீண்டுவெளியாகியாடி யரு
ளண்ணலை, வண்டுழாய்முடியனான வச்சகலலோகயோனியை யிடத்
திலே, கொண்டகோலமொடு கண்டுமா முனிவர் கூறொணாவுவகை
கூடினார். (க௫)

வேறு.

தாரம்பையினுள்ளேயிதயக் குகையின்மறைந்திருக்கின்ற
பரம்பொருளைக்கண்ணாலே பார்த்துப்பல்காற்பணிந்து
கரந்தலையிற்குவித்துத்தங் காதல்கரையழிவுறநின்
றாரந்தரவோங்காரத்தை யுச்சரித்தங்குபகிடத்தால். (கசு)

வேறு.

பழுதிலீசன்முன் பாலகற்கண்டதோ
ரிழுதுபோல விதயமெலாமுருக
வழுதுமன்பினொ டாடியும்பாடியுந்
தொழுதுதோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினார். (கஎ)

வேறு.

ஆகமுறுமாருயிர்நீ யவ்வுயிர்க்குமதிபதிநீ
போகநுகர்புருடனுநீ நுகர்விக்கும்புராதனனீ

யோகிகீயுணர்பவனீ. யுளந்தொறுநின்றணர்கின்ற
வேகனீநின்மலமா யாவையுமாய்பரம்பொருணீ. (௪அ)

வேறு.

காரணமெல்லாமொடுங்கினவர் காயத்துள்ளேகதியாகிப்
பிரமயோனியாயுள்ள பெருமவென்றும்பிறவாதாய்
மரணமில்லாநின்செம்பொன் வடிவேபரமாய்மற்றெதிலும்
பரமமாகியுயிர்க்குயிராய் நிற்கும்பரமாய்ப்பார்க்கின்றோம். (௪௯)

பரமாணுவினுருவாகிப் படைப்பாய்நீபல்லுலகுசனுந்
திரமாமுன்றுலேயுண்டாஞ் சிறிதிற்சிறிதாய்மிகப்பெரிதிற்
பெரிதாய்நின்னில்வேறில்லாப் பெருமைகாணும்பெருந்தசமைக்
குரியாரெல்லாமொருநீயே வேறொன்றிலதென்றுரைப்பர்களால். ()

வேறு.

போதனுகியபுராணனும் புருடனைப்பொருட்கெலாமுயிராக
வாதிநாள்படைத்தனையவன் படைத்தனனகிலமுமந்நாளே
வேதமியாவையும்விரித்தனை யுன்னிலேமீளவுமனைத்திற்கு
மேதுபூதனுயுளந்தொறுமிலங்குநின் னியல்புகண்டனமெந்தாய். ()

வேறு.

இப்பிரமசக்கர மியங்குவதுமுன்பா
லப்பெரியமாயை யுடையாயமலநீயே
சிற்பரமயோகபதி திவ்யகடனுநின்
பத்மசரணங்கள் சரணென்றுபணிகின்றோம். (உ௦)

வேறு.

எந்தைநீபரமாகாசத் திடையுறுநிருத்தங்கண்டோ
மிந்தவெப்பொருளுமாறு யோகநீயாகிநின்ற
வந்தநின்மகிமாவைக்கண் டதிசயமாசவுன்ன
தந்தமில்பரமானந்த மனுபவித்தனுபவித்தேம். (உ௧)

உன்னுமையாமோங்கார முயர்முத்திக்கொருவிதைநீ
துன்னியுடனேறுந் தோன்றுமைமறைந்திருத்தி
நின்னிடையெல்லாமாய நீமாயாய்நின்னெழிய
வன்னியமாயுளவெல்லா மசத்தியமென்றறைவர்களால். (உ௨)

வேறு.

தொழுதருமறையெலாந் துதிப்பதுன்னையே
பழுதறுமுனிவர்கள் பணிவதுன்னையே

யொழிவறவுணர்பவ ருணர்வதுன்னையே
யழிவறவினைபவ ரடைவதுன்னையே. (உ௫)

வேறு.

ஒருமறையனந்தசாகை கொண்டனதுருவமொன்றி
னருமையையறிவிக்கின்ற வப்படியரியவுன்றன்
பெருமையையறிவார்சாந்தி பெறுபவர்பெறுதாரொல்லாங்
கருமயலுறுவார்சாந்தி கனவிலுங்காணமாட்டார். (உ௬)

வேறு.

ஆதிதேவனீயுலகனைத் துயிர்க்குமாதியா
யீதெலாமமைக்குமன்னை யெல்லையற்றவின்பமெப்
போதுமேவியென்றுமைம் புலப்படாதிருப்பதோர்
சோதியாகிநித்தமுத்த சுத்தனாயிருத்தியால். (உ௭)

படைத்திநீயளித்திநீ படைத்தயாவுமுன்னிலே
யுடைத்திநீயொருத்தனே யுணர்ந்துகொண்டிருத்திநீ
யடைத்திநீயுளத்திலே யின்னையேயொளிக்குமா
தடைப்படாமலென்றுநின் சரண்பணிந்துசாருவோம். (உ௮)

வேறு.

யோகியாகியுமிசாகியுணர்வாளுகி யிணையில்லா
வேகனாகியிந்திரனு மரியுமயனுமீசனுமாகு
சேகிதாவுந்தாதாவுந் தீயுமதியுந்தினகரனு
மாகிவெவ்வேறனைத்துருவு மானாயெனவேயறைகுவரால். (உ௯)

அகிலவுலகுமிருப்பிடநீ யறியவேண்டுமெக்காநீ
சகலதருமங்களுக்குமவளர்க்குந் தாய்நீபுருடோத்தமன்றானீ
புகலுமரிநீபூமகனீ புராரிநீயெப்பொருளுக்கும்
பகுதிநீயொழிவின்றி நிலையாய்நிற்கும்பரம்பரநீ. (௩0)

வேறு.

கரணமியாவையுங்கடந்திருள் கடந்தனைக்கண்டவாராதித்த
வருணமானசின்மாத்திர நேத்திரமுதற்புலன்மனஞ்செல்லாப்
பிரமமேகமாம்புருடனோர் பிறிதிலாப்பெருமையாற்பேச்சற்ற
பரமமான்முதற்பகுதிகிர்க்குணம்வெறும்பாழெனநிகழ்கின்றார். ()

வேறு.

ஓதுமொலியூறுருச் சுவைநாற்றந்தனக்கற்
றாதிமுடிவில்பா மாயசிந்திதமாய்ப்

பூதமனைத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்புறம்புமாஞ்
சோதிதனையறிந்தார்துஞ் சார்பிறவாரால். (௧௨)

வேறு.

எந்தயோகிகளுநாடுகின்றபர யோகிநின்னடியிறைஞ்சுகோம்
மந்தமாதியிலனந்தசத்தியுடை யண்ணனின்னடியிறைஞ்சுகோஞ்
சந்தமின்னதெனநாடுமாறரிய சம்புவேயடியிறைஞ்சுகோம்
பந்தமொன்றில்பரிசுத்தநற்பரம பாதபங்கயமிறைஞ்சுகோம். (௧௩)

வேறு.

கூடுநின்றருகுமிறைவநின் ஞானக்கூத்தினைக்கண்டு கும்பிட்டே
நாடுமெங்கண்களுநின் றிருமேனியன்றி மற்றொன்றையுநாடா
வோடுமிம்மனமுமொழிவறநிறைந்த வுனையலதொருபொருளுணராப்
பீடுறுகமலமலர்ப்பதம்பணிந்தெம் பிறவிவேரறுத்தனம்பிரானே. ()

வேறு.

பவனேநின்னடிபணிகோம் பவோற்பவனேயடிபணிகோந்
தவனேநின்னடிபணிகோஞ் சங்கரனேயடிபணிகோ
மிவனேயென்றிடவிங்ங னெழுந்தருளும்பேரருளே
சிவனேயெத்தேவர்க்குந் தேவேநின்னடிபணிகோம். (௧௫)

வேறு.

காமனீறுசெய்கண்ணைவணங்குதுங் காலனூறியகாலைவணங்குதுஞ்
சாமகீதனைநாளும்வணங்குதுந் தாளிலெந்தலையாரவணங்குதும்
நாமரூபமதின்றியனைத்துமா நாமரூபனைநாளும்வணங்குதுஞ் [தும்.
சேமமாகியவீடருளெந்தையாஞ் சிவப்பிரகாசனையென்றும்வணங்கு.

வேறு.

உருப்பனேகவிதமாகியோருருவனு முருத்திரனினுள்குவார்
விருப்பனேயவர்கடற்பெரும் பிறவிவெந்துநீறெழவிழிப்பதோர்
நெருப்பனேநினைவுறப்படாவொரு நிருத்தனேநிமலநெஞ்சகத்
திருப்பனேயிறைவனே சிவாயநமவென்றசேவடியிறைஞ்சினர். ()

வேறு.

எந்தையளவற்றதிரு மேனியையிறைஞ்சிச்
சிந்தைகளிகூருமளவிற் சிவனைநேரே
யந்தமறுதன்னையருள் செய்யவருளாலே
வந்ததிருமேனியினை மாலினொடுகண்டார். (௧௭)

வேறு.

அளவிறந்தவனளவுபட்டிருந்தவவ்வருள்கண்
டுளம்வியந்தினின்றொப்பிலாவுருவுகண்டுய்ந்தோங்
களவொழிந்துளங்காதலிக்கின்றதுன்கனைதீர்
வளமையின்னமுங்கேட்கவென்றடிவணங்கினரால். (௯௯)

மேலதானதன்பெருமையைக்கேட்கமேன்மேலுஞ்
சாலதாந்தவஞ்செயத்தகுதபோதனர்தமக்குக்
காலகாலனெனக்கடவுளுந்தொழுதெழுங்கடவுண்
மூலமாதவன்றன்முகம்பார்த்துமேன்மொழிவான். (௪௦)

ஐந்தாவது

விசுவரூப அந்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசுக.

ஆறாவது

சிவசத்தியின் செயலுரைத்த அத்தியாயம்.

காதலான்முனிவர் கேண்மினென்பெருமை காணுமாறருமை கண்டதா, லோதலான்மறையெனுள்ள வாறறியுமாற் பவிப்பதுல கென்றனு, லீதலாமுகிலைபெற்றி யங்குவதுமென்றனு லழிவுமெ ன்றனு, லாதலாலழிவிலா தறப்பறையனுன நான்முழுதுமாகு வேன். (க)

வேறு.

அகிலபூதங்களுக்குமந்தரி யாமியாய்நான்
சகலபூதமுமென்னுள்ளே சாரநான்றுங்கிநிற்ப
னிகிலமுமதிலெங்கண்ணு நிற்பவனெனவுமென்னைப்
புகலவும்படாதேயென்னிற் பொருள்பிறிதின்மையாலே. (உ)

வேறு.

செப்பிடவொணுதெதிர் தெரிந்திடவுமுங்கட்
கெப்படிநிகழ்ந்ததது வென்னுடையமேனி
யப்படியிருந்தவெனை மாயையதனுலே
யொப்பிடநினைந்திடு வரோயுணர்விலாதார். (௩)

வேறு.

மேவியாதினுமுளனுய் வியனுலகைநடத்துவனுன்
றுவிலாவென்றனுலே சகலகலைகளுநடக்கு

மோவிலாவொருகூற்றா லுண்டாகுமுலகனைத்து
மாய்வதாமற்றொன்றா லிருமையுமென்மாயையதால். (௪)

ஈங்காதியிடைமுடி வற்றிருப்பேனென்மாயையினாற்
பாங்காகப்பகுதிபுமான் பண்ணினன்முற்பவத்தாமா
ஹங்காரமுதலாகவனைத்தும் விரிந்தனவதனா
லேகாகாரப்பொருளாமென் னொளியின்விரிவுலகெல்லாம். (௫)

வேறு.

சூரியதாய்நின்றிவ்வுலகினுக் கெல்லாங்கால சக்கரந்தனைநடத்தி, ஹிரணியகருப்பனுக்குமார்த்தாண்ட னென்னிடைத்தோன்றின னென்னாற், புரியும்வேதங்களனைத்தையுமொன்றாய்ப் பொருளதாய்ப் புராணமாய்ப்புணர்தற், கரியதிலரிதாஞான யோகதையுமடியிலே யவற்களித்தனனால். (௬)

வேறு.

எந்தநாளுமென்னையேநினைந்தவியல் பாலேயென்னருளினாலயன்
சந்தநாடரிய திவ்வியமாமெனது தன்மைதானவதரிக்கின்ற
னந்தமாதியிலென்னேவலாலவ னிவ்வகிலலோகமுமமைக்கின்ற
னிந்தநாரணனளிக்குமாறுமிவ னென்னில்வேறெனவிலாமையால்

வேறு.

கடையுகமதிற்கடிய காலவனலாய்நின்
றடையவுமுருத்திர னழிப்பதுமென்னாலே
யுடையவலியாலுலவு மூதையுடனுய்ச்சே
நடையைமுதலானவை நடத்துவதுமென்னால். (௮)

வேறு.

தெய்வங்களுக்கும்பிதிர்க்குஞ் செய்யும்பூசையாகின்ற
வவியங்கவியம்பாகஞ்செய் தனலோனளிப்பதென்னாலே
யுய்வத்திமொறுதரத்தீ யாகுமவனுண்டனவெல்லா
மெய்வெந்திடாமலென்னியமத் தாலேவேவித்திடுகின்றான். (௯)

வேறு.

வருணனெனுமகிலசல பதியுமழைவாவுதவு
மருணனெனுமுலகுதிகழ் வதுசெயமலனுமமிர்த
கிரணனெனுமுயிர்மகிழ்வு கெழுமவருள்பவனுமெம
பரணனெனவிவனெனது பணிவதைச்செய்தொழுகுமவர். (௧௦)

வேறு.

மிசப்பயஞ்செயுமரக்கர்சோனிருதி யாரூம்விண்ணவனும்வெவ்
விதா, மகப்பயன்றனை யுளிக்குமந்தகனுமாடகாதியர் வற்றுதோர்

சுசப்பயன்செய் யளசேசனுமென்று தோழனுஞ்சுருதி சொன்னவா,
மகப்பயன்றனை யளிக்குமிந்திரனு மற்றெனேவல்செய்து வாழ்வ
ரால். (கக)

வேறு.

பொல்லாதபேய்களுக்கும் பூதங்களனைத்தினுக்கு
மல்லாதகணங்களுக்கு மதிபதியாகியவீச
னல்லார்க்குநன்மைபெற நல்குவதுநாடொறுமென்
சொல்லாலேமற்றவர்க்குச் சொல்லவேண்டுவதுண்டோ. (கஉ)

வேறு.

அருத்திசெய்தங்கிரா வடிவணங்குவோ
னுருத்திரகணத்தி லுத்தமனியோகிகள்
வருத்தமதொழித்து வாழ்வாமதேவனுந்
திருத்தமாயென்னுடை யேவல்செய்குவார். (கரு)

வேறு.

தக்ககருமங்களிலேநடத்து வதுஞ்சார்பிலர்பால்
விக்கமளித்திடுவதுவும் விநாயகனென்னேவலினாற்
செக்கநிறத்தமரர்கள் சேனைபதியாய்நான்த்தான்
முக்கியமாமறுமுகனென் னேவலையேமுயல்கின்றான். (கச)

வேறு.

மதியினன்மிகுமரீசியேயாதி யாய்மன்னுயிரனைத்திற்கும்
பதிகளாகியபதின்மருமூலமெலாம் படைப்பதென்பணியாலே
திதிசெய்காரணன்றேவியாகிய திருசெல்வநல்குவதென்றன்
விதியினாலென்றன்பணியினாற் கலைமகள் விமலவாக்களிக்கின்றாள். ()

வேறு.

வேமெரிநரகினுள்ளே வீழ்பவர்தம்மையந்தத்
தீமையினின்றுசரவித்திரி யெடுப்பதுவுமென்றே
லோமெனும்பொருளோநான யோகியர்க்குமைடாம்விஞ்சை
யாமகளருளுமாறு மலகிலென்னருளினாலே. (கரு)

வேறு.

படவரவரசென்னேவலாலுலகம் பரிப்பதும்பாவையுணின்று,
வடவையுண்பதுமென்னேவலாற் பதினன்மனுக்கள் பாலனமுமற்
றென்றற், சுடருடையருக்கருத்திரர்வசுக்க டொன்மருத்துக்க
ளச்சுனிக, டிடமுறமற்றுந்தேவர்கடத்தந் தேவையென்னேவலாற்
செய்வார்.

வேறு.

பொருவில்கின்னரர்கருடர் கிம்புருடர்சாரணர்கந்
தருவர்சாத்தியர்சித்தர் விச்சாதரரியக்கர்
வெருவவந்திடுமரக்கர் வேதாளபூதங்க
ளொருவரிங்கொழியாமஞ்ஞன் விதித்தவாறுறைவார். (௧௮)

வேறு.

நிகழ்ந்திடுங்கலைகள்காட்டைசணிமிட நீதிசெய்சாந்திநாண் முகூர்த்தம், பகர்ந்திடுமிருதுவாண்டுமாதங்கள் பக்கங்களென்விதிப் படியே, யுகங்களுமனுக்கட்குள்ளவெல்லைகளுமுறைத்திடு பரா* பரார்த்தங்க, ணிகழ்ந்திடுங்காலபேதமியாவையு நானியமித்தபடியிலே நிலையாம். (௧௯)

வேறு.

உற்பவசராசர வியோனியொருநாலும்
பற்பலவாகமொழி பாதலமனைத்து
மெப்புவனமும்பிரம ரண்டமவையாவும்
மிப்படியிருக்குமது வென்றனியமத்தால். (௨0)

வேறு.

அன்னியமின்றியென்னிலேதோன்று மனந்தபின்னுண்மகமா யென், றன்னிடைநிகழும்பிரமாண்டக்க டனக்கொருமுடிவுதானில தான், முன்னிறந்தனவுமுடிவிலையென்பான் முளைத்திடப்படுவதப் படியே, யென்னியமத்தாற்றோற்றமு நிலையு மிறுதியும்பெறுவதிங் கெல்லாம். (௨௧)

வேறு.

பூதமைந்திறொடுமனமும் புத்திமமதைபூதாதி
யாதிப்பகுதியென்னியமத் தாலேயென்பாலாயிருக்கு
மோதிவந்தவனைத்திற்கு மியோனியாகியுளமாயை
பேதஞ்செய்வதென்னேவ லாலேயன்றிப்பிறிதில்லை. (௨௨)

வேறு.

ஆகமெடுத்தவர்க்கெல்லா மதிபதியாமான்மாவாம்
போகநுகர்பரம்புருட னென்னேவல்புரிகின்றான்
மோகமெலாமறமாற்றி முடிவில்பரமானந்த
வேகவெனைத்தரும்விஞ்சை யென்னருளாலியங்குவாள். (௨௩)

---

* பாரார்த்தம் என்றது - பிரமகற்பத்தின் அளவு.

வேறு.

பலவுரைசெய்குவதென் பலபாசத்தினு
லுலகமெலாமெனிலே யொழுகவெனுள்ளொழியத்
துலகுபரப்பிரம மாகியசோதியதா
யிலகுவனுனெனில்வே றில்லையோரன்னியமே. (௨௭)

வேறு.

தொல்லையுள்ளவென் சோதியைச்சுத்தமா
நல்லவன்பொடு நானுமக்கோதினே
னெல்லையுண்மை யுணர்ந்தவர்க்குற்பவ
மில்லையில்லையென் றீசனியம்பினன். (௨௯)

ஆறாவது

சிவசத்தியின் செயலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௮௬.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அனியமானதற் றறிகுவார்கள்பின்
செனியுறாதவா திகழுந்தேவனுந்
தனியனனவென் றன்மையோதநான்
முனிவர்கேண்மெனு முதல்வனோதுவான். (௧)

வேறு.

சிரந்தனமாய்மிகத்திரமாய்ச்சிற்சுகந்
தரந்தனுருவாயவிகாரமாய்ச்சதா
நிரந்தரமாகிநிட்களமாய்நித்தமாய்ப்
பரம்பரமானதென்பழையதாமமால். (௨)

வேறு.

சங்கரனுருத்திரரி லியோகிகளிற்சம்புநான்
பங்கமில்சீர்வசுக்கடமிற் பாவகனுகின்றேனன்
மங்கையரின்மலைமகளுன் வலியவரில்வாயுநான்
சிங்கமிருகங்களினன் றினகரரில்விண்டுநான். (௩)

இந்திரனினிமையவரி லியக்கரில்வச்சிரவணனன்
சந்திரனன்றாரகையில் விரதத்திற்சத்தியநா

னெந்திரத்தில்வில்லுநா னிலங்கியசாவித்திரியா
மந்திரநான்மந்திரத்தின் மாதவரில்வசிட்டனேன்.

ஞானமதிலென்னுடைய ஞானநானன்றுனை (௪)
யானையயிராவதநா னச்சிரமத்தில்லறநான்
கானமுறும்பறவைகளிற் கருடனேன்கதியதனி
லீனமிலாமுத்திநா னிராக்கதரினிருதிநான்.

எண்ணுமதிற்காலநா னெல்லையிலாமாயைபல (௫)
பண்ணுமவர்களிலரிநான் பாசத்தின்மாயையுநான்
புண்ணியமாந்தீவுகளிற் புட்கரநான்பூதத்தில்
விண்ணுநான்றத்துவத்தின் மிருத்துயுநானென்றேனேன்.

சித்தர்களிற்கபிலனேன் றேகங்கடனிற்பிரம (௬)
மத்தனேயீதர்களின் மகேசனேன்மறைகடனி
னுத்தமவோங்காரநா னூர்களில் வாரணாசிநான்
றத்துவஞானிகடம்மிற் சதுர்முகனேயென்றேனேன்.

வேறு. (௭)

கற்பங்களின்மாகற்பநான் கணேசர்களிலேவிநாயகனேன்
சர்ப்பங்களிலேயனந்தனேன் சாயம்புவுநான்மனுக்களிலே
வெற்புக்களின்மாமேருநான் விசுவகன்மாநானெனலாஞ்
சிற்பஞ்செய்யவல்லவரிற் சேனாபதிகளிற்குகனேன்.

வேறு. (௮)

ஏவலார்களிலிராமனேனசுரரிற்பிரகலாதனேன்
மேவலாரகலவெல்லும்வீரர்களில் வேளும்வீரபத்திரனுநான்
றாவில்சாமமறைதன்னிலத்தின் மிகுசேட்டசாமமதுதானுநா
னேவிலாதடைவிலேசுழன் றிடுமுகங்களிற்கிருதயுகமுநான்.

வேறு. (௯)

தக்கபிரசாபதிதம்மிற் றக்கனேனெக்கணங்களினும்
விக்கினவினாயகனேன்றான் வியாதனேன்மெய்ம்முனிவர்களிற்
றுக்கசுத்தங்களிற் புருடசுத்தமாவேனேன்சோதி
மிக்கவிஞ்ஞையாவையினுந் தன்னையறியும்விஞ்ஞைநான்.

வேறு. (௧௦)

ஒன்னலர்த்தெறுபாபுதங்களி லோங்குவச்சிரமாவனேன்
பன்னுமெவ்வுலகங்களிற் பரமேசரிற்பரமேசனே

னின்னுமிங்குலகிற்சிறந்தன யாவைமற்றவையென்னதா
மன்னுசோதியில்வந்துதித்தன வென்னவேமனம்வைம்மினீர். ()

வேறு.

எந்தப்பிராணிகளும்பசுக்க ளென்னப்படுமிங்கதிபதியான்
பந்தப்படுக்குமென்மாயா பாசமதனுற்பசுபதியாய்த்
தொந்திப்பதுவீழ்ப்பதுவாமித்தொழிலென் விளையாட்டேயன்றி
யிந்தப்பசுக்கள்கட்டினர்களில்லையவிழ்ப்பார்களுமிலதால். (௧௨)

வேறு.

ஊறதாம்போகமே யூட்டிவிட்டிடப்
பேறதாயுயிர்களைப் பிணித்தமாயைதன்
கூறதாங்குணங்களாற் கூறப்பட்டநா
லாறதாம்பாசம தறியக்கூறுவாம். (௧௩)

வேறு.

மனம்புத்திமமத்துவம் வான்வளிதீநீர்மண்ணெட்டு
மூனையுற்றபகுதிகளா மூக்குவிழிசெவிநாமெய்
புனைவுற்றவாய்கைகால் பாயுருபத்தஞ்சத்தம்
தினுவுற்றனுருச்சுவைநாற் றங்களைனுந்தத்துவமும். (௧௪)

ஆகவிவையிருபத்து மூன்றிவற்றுக்காதிதா
ஞகியனுதியதாகி யகிலத்தின்காரணமாய்
மோகசமுசயகுணமாய் முதற்பகுதிதெரியாமை
யேகமுமாந்தத்துவங்க ளிருபதுடனீரிரண்டாம். (௧௫)

வேறு.

ஒத்தமுக்குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ்
சத்துவஞானமாந் தமமஞ்ஞானமா
மத்திமங்கலப்பசா மற்றிம்மூன்றையும்
புத்தியின்விகாரமே புலப்படுத்துமால். (௧௬)

வேறு.

தருமபாவ மிரண்டுளதப்புதற்
கருமையாகிய பாசமதாகிலு
மிருமையாதா வின்றியெனக்குநேர்
கருமமுத்தியின் காரணமாகுமால். (௧௭)

வேறு.

அறியாமைகாமம் வெறுப்பாமாயையகஞ்செறிதற்
கறிபாறியாகப்புகுந்தொருவர் போக்கரியபாசமிவை.

மூறியாதவினைத்தளையான் முடிச்சிட்டேயென்மாயை
பிறியாதெதன்பாலுளதாம் பிறவிகளுக்கடியாக. (கஅ)

வேறு.

பின்னியபகுதியாம் பிரதானமாயையு
மன்னியபுருடனு மானுமாதியாய்த்
துன்னியவிகாரமுந் தொல்லையீசனி
லன்னியமின்மையா லவ்னேயாகுமால் (கக)

வேறு.

அவனேபாசமவனேகட்டுண் டவனேகட்டுமெதிபதியு
மவனேபசுக்களாகின்ற வனைத்துமாகியுள்ளானு
மவனேயவனையொருவர்களு மறிவாரில்லையனைத்திற்கு
மவனேயறுதிபுருடனென வவனையறிவாரறைகுவரால். (உ0)

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதியத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உ0சு.

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுருஷப்பிரதிபாதன அத்தியாயம்.

வருந்தியுமறைகளீறறியுமன்னுயி
ரிரும்பவக்கடல்கடந் தேறவுய்ப்பதாந்
திருந்தியவுணர்வது செப்பவின்னமு
மருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (க)

வேறு.

பகருபரமீசன்வெறுமொருவனீறில் பரமனென்னுமாதிபகவனு
னிசரிலழியாதபிரமமயமாகி நிமலநிலையேயெனொழிவுறுக்
ககனவடிவானபிரமமெனிவியோனி கருவையுறமேவிவிடுவனு
னகிலசகமாகவறிவருமென்மாயை யெனவிதையனுகியமருமால்.

வேறு.

கேன்மாதியதாம்பகுதிபுமான் சிறந்தமான்பூதாதிமனந்
தன்மாத்திரைகள்பேதங்க ளிந்தியங்கள்சமைத்ததனுற்
பொன்மாலிரவிபலகோடி போலுமண்டமபோதாதே
டென்மாசத்தியெல்லையிலா வுயிருமுளதாயிழைத்திடுமால். (ங)

வேறு.

எந்தயோனியிற்பிறப்பா ரியார்க்குந்தாயென்மாயை
தந்தையாரெனவறிவார் சனனவினைதப்புவரா
லெந்தையாயெனையறியா திருப்பவரொன்மாயையினாற்
பந்தமாமியோனிதொறுற் பவித்திறந்துபதைப்பர்களால். (௪)

பாங்காயவிச்சைகட்கும் பகர்பூதமனைத்தினுக்கு
மீங்காருமிலரிறைவ னென்னையலாலியானேயா
நீங்காதவதிபதியாய் நின்றுலகம்படைக்கின்ற
வோங்காரவுருவான பிரமமெனவுள்ளேனும். (௫)

போன்றுகின்றபொருள்கடொறும் பொன்றுதேபுரையறநா
னின்றதறிந்தவனென்னை நோரதவறிகின்று
னன்றியுமிங்கவன்றன்னைத் தன்னுலேயறிந்தழியா
தென்றுமுளபரமபத வின்பமடைந்திடுகின்றான். (௬)

சங்கையறத்தத்துவங்க டன்னுடையநுண்மையுமென்
னங்கமெனமொழிகின்ற வாறினையுமகிலத்தின்
அங்கமறுபகுதியுமப் பகுதிவினியோகமுமென்
றிங்கெனதுநிலையறிந்தா னென்னையடைந்திடுகின்றான். (௭)

வேறு.

இறைவனுக்கனுதியா யிலங்குபோதமு
மறிவதுமுழுதையு மனந்தசத்தியு
நிறைவொடுசுதந்தர நித்தசத்தியென்
றறைவர்களறிபவ ராறுமங்கமாய். (௮)

வேறு.

நுண்ணியதத்துவங்க ளெனநுவல்வனதாநுகர்சீவன்
வுண்ணமிலாமனமொடுதன் மாத்திரைகண்மற்றெதுக்கு
மெண்ணுவதாமிவ்வடியா மியாதினுக்குங்காரணமாய்ப்
பண்ணுவதுபகுதியதன் வினியோகம்பந்தமதாம். (௯)

வேறு.

பூரணமந்தவுண்மையிற்காப்பதாகு மென்றறைந்திடப்பட்ட, வோர
ணவின்றி யுள்ளவெப்பொருட்கு மியோனியாதோன்ற திவ்வுலகின்,
காரணமந்தப் பகுதியிலதனைக் கடந்துமேலாகுமொன்றுன, பூரண
மரனமகேசனென்றுரைக்கும் பொய்யைதீர்பரமனும்புருடன். (௧0)

வேறு.

யோகமாமூலக மூற்றினுக்குமொரு மூலமானதெரி யாமையும்
போகுமாசெயும் விருத்தியும்பொரு ளனைத்தையுந்தரு புராணனும்,
யேகனுங்கியிறை யாகிவானமென வெங்குமுள்ளபரமீசனு, மியோகியா
யுள வொருத்தனேயென வொருக்கிமாமறை யுரைக்குமால். (௧௧)

வேறு.

பாகமென்பர் பகுதிப்பரமனோ
டேகமென்பர் சிலரனுவுக்கனு
வாகிமற்றது மப்படியாமென்பர்
யோகியுள்ளதெலாமென்பதுண்மையாம். (௧௨)

வேறு.

என்னையுறநினைப்பவரி லெங்கேனுமொருவனவன்
றன்மதியைக்கடந்தருளாற் றன்னிதயக்குகைதன்னிற்
பொன்மயனாய்ப்புராணமாம் புருடனைப்பொருந்துமெனி
லன்னியமதறவறிவா னவன்பரமத்திடையடைவான். (௧௩)

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராண புருஷப்பிரதிபாதன
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உ௧௧.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

நின்மலமாயவிகாரியாய் வேறுபடாவிடங்களனைச்
சின்மயனைச்சித்தனைச் சிவனைநீஜெகத்கான
தன்மையினையருளென்னத் தபோதனரோர்தனைமொழிய
வின்மையினனப்பரிசை யின்னமவர்க்கெடுத்துரைப்பான். (௧)

வேறு.

என்றொழியவில்லைசக மியான்வ்வுருவல்லே
னுன்னிலொருமாயை யுலகுக்குமுதலாகு
மென்னுருவமானவெனை யன்றியதுநானுந்
தன்னியல்பினனிகழ் வுறத்தருவதன்றால். (௨)

வேறு,

யாதொன்றொருவராலேனு மறியப்படாதவியல்பாமென்
றாதிமுடிவின்றியசத்தி யந்தமாயைபதனாலே

பேதவுலகமுண்டாகிப் பிறக்குமதனாற்பிறர்க்கென்றும்
போதப்படாதவென்னாலா யுள்ளபொருளிப்பொருளெல்லாம். (௩)

வேறு.

சோதியானந்தமாகுமெனத் தோன்றிடாவேதொல்லை
யாதிகாரணமாமென்றே யறைவர்களறியவொன்றாய்
நீதியாய்ப்பரமானந்த நிமலமாம்பிரமநானே
பேதியாவென்னில்வே றுண்டாவதுபிறிதொன்றில்லை. (௪)

வேறு.

அன்றியின்மை யறிந்தவராதலா
லென்றுமிச்சகந் தானதுமியானென
வொன்றுமாகி யுலப்பிலனைத்துமாய்
நின்றல்கண்டிவர் நிச்சயித்தார்களால். (௫)

சின்மயானந்த மாய்த்திகழ்கின்றதோர்
தன்மையாய்ப்பர மாகியசாந்தமாய்த்
தொன்மையானசுடரால் விகாரமொன்
றின்மையாமெனக் கேதமொன்றில்லையால். (௬)

வேறு.

எனந்தமற்றவேகமேனி யெண்ணில்பேதமாக்கவற்
றனந்தசத்தியென்னிலே யவற்றின்மாயை யாதியா-
வனந்தவந்தமாயையான வானிலேமனத்தினா
னினைந்திடப்படாதவவ் வியத்தமாகிநிற்பனான். (௭)

வேறு.

சத்தியொன்றாலேயானுந் தக்கசாயுச்சமான
முத்தியுண்டாகுமொன்றான் முழுதுசெல்வமுமுண்டாகுஞ்
சித்தியாநிற்பதெல்லாஞ் சிதையுமொன்றாலேயெல்லா
நித்தியமாகவென்ற னியமத்தானிகழுமன்றே. (௮)

வேறு.

மத்தியமாய்ப்பரஞ்சுடராம் மண்டலத்தான்மண்டிதமா
யத்தகுமக்கரமாகி யறிவரிதாமனாதியாம்
வித்தகமாம்விட்டுவின்மெய்ப் பரமபதம்விச்சையெனுஞ்
சத்தியினானிகழுமிது தக்கோர்களறிவர்களால். (௯)

உடுக்குமாடையினைப்போல வுலகமியாதொன்றிற்கு முக்கு
கெடுக்குமாகுநிலமுமாய் நினைத்தற்கரிதாமியாதொன்றின்
மடக்கும்வாக்குத்தான்செல்ல மாட்டாமையினற்பவக்கடலைக்
கடக்கும்பிரமவானந்தங் கண்டானெக்கங்காணுனல். (௧0)

ஈனஞ்செய்யுமஞ்ஞான விருளைக்கடந்துமேலான
பானந்தனக்கேயுளதான பரமவொளியாம்பரம்பரனை
ஞானந்தன்னுல்வேறறவே நானென்றறிந்தநல்லோனவ்
வானந்தமதாம்பிரமமயமாகி வீடேயடைகின்ருன். (௧௧)

வேறு.

ஒப்பதுமிக்கதுகுறைந்தவொன்று தனையொழித்தில்லா
தெப்பொருளெவ்வொளிகட்கு மெவ்வொளிதானெளியாகுஞ்
சிற்பரமாகாயத்தே திகழ்கின்றவதுதெளிந்த
வப்பெரியோனானந்தமாய்ப் பிரமமாகின்ருன். (௧௨)

வேறு.

உலகங்கண்முழுதுந்த னுளதென்னவுளதா
யலகின்றியழிவின்றி யறிவின்றியமிர்தா
யெலையொன்றமறநின்ற பரவின்பமிதிலே
நிலைநின்றவனின்ற நிலையென்றுமழியான். (௧௩)

வேறு.

புன்மயகோசமுள் புக்கொளிக்குளே
நன்மையதாகிய ஞானக்கண்ணினுற்
சின்மயமாய்த்திகழ் தேசைநோக்கிய
தன்மையால்வியோமநற் ருமங்காண்பரால். (௧௪)

வேறு.

அப்பரந்தன்னைத்தன்பா லனுபவித்தனுபவித்தா
ரொப்படிக்கண்டாருள்ளத் திலங்குமாமுனிவரந்தச்
செப்பருமின்பமாய்த்தன் றேசினுற்றிகழ்ந்துதன்னே
டொப்பறுமவனேயார்க்கு மும்பனென்றுணரப்பட்டான். (௧௫)

எங்குமுளனுயிறையா யேகனேயெல்லாப்பூ
தங்கடொறுமறைந்திருக்குந் தன்மையனுய்ச்சராசரங்கட்
கிங்குயிராயுள்ளாகு மிறைவனொருவனையுமறிந்
தங்கடைவார்சாந்தியினை யடைவரல்லாதவரடையார். (௧௬)

வே று.

மூகமொடுகிரிவந்தன் முடிபதமுடிவின்றுப்க்
குகைமுழு திறுநின்றே குறைவறவுலகெல்லா
மகமொடுபுறமேவுற் றழிவறுநிலையாகும்
பகவனிலயலாகப் படுவதொர்பொருளின்றால். (கஎ)

வே று.

மாசுடைமனத்தர்தம்மின் மறைப்பதாய்மாசிலாத
தேசுடையோகிகட்குந் தெரிந்திடப்படாததான
வீசனுனெனதாஞான மிப்படியருளிறுலே
பேசினனுங்கட்கென்று பெருந்தகையருளிச்செய்தான். (கஅ)

ஒன்பதாவது

மாயாவிகாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உ௯எ.

பத்தாவது

தத்துவதரிசன அத்தியாயம்.

துக்கரங்குறியில்குறி சூக்கசூசனைதெரியி
லக்கணஞ்சகல வுலகத்தினங்குரமவ்
வக்கரம்பரமபத மப்பரஞ்சுடர்பிரம
நிர்க்குணம்பரவெளியி னிச்சயம்பெறநிகழும். (க)

வே று.

ஒப்பரும்பாதத்தாவத் தொப்பிடுஞ்சுருதிக்கலை
கப்பறும்படிபுத்தியிற் கற்பிதங்கள்கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவர்சித்தமெய் தற்பரந்தனிலற்றதிங்
கப்பரம்பிரமத்திறுக் கத்தைலிங்கமெனப்படும். (உ)

வே று.

அறிவினில்பிறிதெல்லா மறிவெனலறிவாகும்
பெறவரிதிதில்லாற் பிறிதினில்வெளிநில்லேன்
பிறவியதறுஞானம் பெறவரிததனுலே
மறவியதறுமாயா மயலலதிலையெல்லாம். (௩)

வேறு.

நின்மலமாகி நிரஞ்சனமாய்வே
றின்மையதாய விகாரமிதாமித்
தொன்மையதாகிய சூக்குமஞான
மென்மலமில்லுரு வென்பரறிந்தோர். (௫)

வேறு.

யோகினிலுளமென்பா லொருபடியுறவைத்தே
யேகவெளிநிலைகண்டா ரவரொளியில்கண்டார்
பாகமதறுமொன்றும் பலவுருவமுநானே
யாகவுமெனையன்யா லறிஞருமயலன்றால். (௬)

பேறுறுபிரமானந் தமுமதுபெறுதாமும்
வேறறவறிகின்ற ரவர்விழிமறைகின்றார்
கூறறவவிகாரங் கூடியவிறைதர்மா
யூறறவுணர்கின்ற ருண்மையையுணர்கின்றார். (௭)

வேறு.

பங்கமில்சீர்பரனுடைய தாநித்தன்பான்மையினை
யிங்கொருவர்க்கறிவரிய தாகியதவ்வியத்தத்தை
யெங்குமுளதாய்த்தம்பா லிலங்கியபேரின்பத்தைத்
தங்களிலேநிலைபெற்ற சாந்தரடைந்திருப்பர்களால். (௮)

வேறு.

மெய்த்தகவீடிது விமலமாய்ப்பரி
சுத்தமதாகிநிர்த் தொந்தமாயொரு
பெத்தமில்பிரம ரூபத்திற்பேதியா
வுத்தமமெனது சாயுச்சமென்பரால். (௯)

வேறு.

ஆதியுநடுவுமந்தமுமிலாததொன்
றேதததுவெளிற் பரமீசனுனநா
னீதியிலெனையறி நிமலநித்தனும்
பேதமிலெனைப்பெறும் பிறவியின்பெறுன் (௧

வேறு.

தபனனொளிபெருகிரவி சசியுடுமினனையச்
சிவனிசழ்வினிகழ்வுபெற சிறிதுமிவர்நிகழா
ரவனுடையவொளிகொடொரு வொளிதிகழுமசையா
விவனதொளிசிறிதுபெறி லிவர்நிகழ்வுபெறுவார். (௧0)

வேறு.

உதியாமலென்றுமொழியாமைநின்ற வொளியாகியென்றுமுளதாய்த், திதியாய்நிறைந்து தெளிவாகியங்கோர் செயலானதின்றி யருளான், மதியாளர்தங்க ளகமேமிகண்ட விடிவாய்நிகழ்ந்தவடிவே, பதியாகியென்றுமழியாமைநின்ற படியாகிநின்றபரனே. (௧௧)

வேறு.

நித்தமனந்தநிட்களமின்பநிமலஞ்சற்
சித்தமுதந்தற்சிவமெனும்வேதத்திரளெல்லாஞ்
சுத்தனையந்தச்சுருதியினந்தத்துணிநெஞ்சத்
துத்தமர்தந்தமுளமதுணர்ந்தாரோமன்றே. (௧௨)

வேறு.

தாராகாயம்பவனம்புத் தானனலல்லனீராதார
னோராதானபிராணாதி யெல்லாவாயுவினுருவல்ல
னோராகாசன்மனம்புத்தி யுறுமொருசேதனமவனல்லன்
பாராகாரயோகத்திலகிய கேவலஞ்சம்பரமீசன். (௧௩)

வேறு.

எல்லாவேதத்துமறைந்திருப்பதுவாயாவர்க்குஞ்
சொல்லாதபராஞானமுங்களுக்குச்சொன்னேனு
னல்லாநிப்பரயோகஞானத்தாலேநலிவொன்
றில்லாதவிடத்தடைவாயெனவியம்பியருளினான். (௧௪)

பத்தாவது

தத்துவதரிசன வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-உ௱க.

பதினோராவது

யோக அத்தியாயம்.

இடர்ப்படுபிறவிதீர்க்கு மியார்க்குமெட்டாததாகி
யுடைத்தனதொளியினாலே யொளிர்வதாயுள்ளஞானச்
சுடர்த்திருவுருவமான சொரூபனையாதொன்றாலே
கிடைத்திடுமந்தயோகங் கேண்மினென்றருளிச்செய்தான். (௧)

வேறு.

யோகவெரியோரிமைப்பிலே யாதுவினையுமெரிப்பதாந்
தேகமொழியுமிம்முத்தியே சேருமுணர்வுசெனிப்பதா
மியோகமுணர்வையொழித்தாரு யோகமொழியவுணர்ச்சிதா
ளுருதலவிதுளத்துளா னியாவனவனையளிப்பனேன். (௨)

வேறு.

ஒருகாலிருகான்முக்கான்மற் றுள்ளகாலமுள்ளத்தை
வருகாதலினாலியோகத்தே வைப்பார்மகேசனெனப்படுவா
ரரிதாமிதனைமாயோக மபாவயோகமெனவறிஞ
ரிருபாலாகவியம்புவரவ் விரண்டுமிருக்கும்படிகேண்மோ. (௩)

வேறு.

தானினையுமாறரிய தத்துவமியாதொன்
றானிகழ்வதாகுமத பாவமெனுமியோகம்
வானியலதாகியொரு வத்துவுமில்லாதாஞ்
சூனியமதாகவறி கின்றனர்கடோயார். (௪)

வேறு.

மயலிலாயாதிலொரு மலமிலாதானசுக வடிவதாமாசி
லொளியா, மயலிலாவேகவெனை யயலெனுதேகமென வறிகை
மாயோகமதாவா, முயலுமாறுசையென முடிவிலாநூல்கள்
பல மொழியுமியோகாடவியெலா, மியலுறுதாமரிய விதனி
லோர் * சோடசியு மிசையுறுதாகுமியல்பால். (௫)

வேறு.

சுத்தமாயென்னைக்கண்டெத் தோற்றமுந்தோன்றுதான
வுத்தமயோகமெல்லா யோகினும்பரமயோக

* சோடசி என்றது, பதினாறு.

மத்திறமின்றியென்னை யாயிரங்கோடிகாலஞ்
சித்தமதொருக்கினாளுஞ் சிந்தையிற்றிகழக்காணார். (௬)

வேறு.

அயர்வறுயோகலா தறிகையாதன
மயலறவிந்திய மடக்கல்வாயுவின்
சயமிகுதியான தாரணைசமாதியு
மியமமுநியமமு மெட்டுமங்கமாம். (௭)

வேறு.

தருக்கிலாதபிரமச்சரியமெய்
யுரைக்கைகள்ளமொழிகையின்றுசெயா
திருக்கையாதொன்றுமேராமையென்றிவை
சுருக்கமாகயமமென்றுசொல்வரால். (௮)

வேறு.

மனத்தால்வாக்காற்காயத்தால் வாதையாவதிபாதேனு
மெனைத்தாருயிர்க்குஞ்செய்யாத தகிஞ்சையாகவறிகவிது
தனிற்றன்பரமாந்தருமமிலை சாருமின்பந்தானுமிலை
யெனைத்தாம்விதியினுயிர்க்கின்னா செயினுமதுவுமினிதேயாம். (௯)

வேறு.

உளவாறுரைசெயுறுவுரை செயுமாறுமுழுதுதருன்
வளவாய்மையெனநாடினர் மதியான்மிகு முதியா
ரளவாரகிலமும்வாய்மையி லுளதாதலினது தா
னுளவாசகவினையாலுடை யவனியாவையுமுடையான். (௧௦)

வேறு.

மறைவினிலாகினும் வலியினிலாகினும்
பிறர்பொருள்வவ்வுதல் பெரியகள்ளமாம்.
கறையுறுமறிவையர் திறங்களுவிலும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசாரமாம். (௧௧)

வேறு.

ஆரந்தைமுழுந்திடவாபத் தடைந்திடினுமன்பாலே
யிரந்தொருவனீந்திடினு மேராமையேராமை

வருந்திமனத்தாசையற மடக்குதவூண்மாசற்ற
நிரந்தரமாமியமமிவை நியமமினிநிகழ்த்திடுவாம். (கஉ)

வேறு.

படர்தவம்வேதநூல் பயிறல்பத்தியாற்
கடவுளைவழிபடல் கருதினேஞ்சினே
டுடலுறுதூய்மைசந் தோடமோங்கிய
சுடர்மிகுநியமமாய்ச் சுருங்கச்சொல்வரால். (கங)

வேறு.

பவமார்நோவுகெடநோன்பு பலவாலாக்கைமெலிவிக்கை
தவமாகுவதுவேதாந்தஞ் சதருத்திரியந்தரகமாஞ்
சிவமாகியமந்திரம்பலவின் செபமத்தியானஞ்சிறந்துள்ள
வவமானதிலாவதன்பேத மறிவாரறையும்படிகேண்மோ. ()

வேறு.

வாசிகமுபாஞ்சுமானதமென்று மதிலொவ்வொன்றினுக்கொன்று, தேசுடைத்தென்று செப்பினர்பிறர்க்குந் தெரியவேசெபித்திடுஞ்செபந்தான், வாசிகமுபாஞ்சுவாயிதழ் முடித்தன்மாத்திரமானதமடங்கி, யாசறச்சிந்தைசெய்தலெனின் றினுக்கொன்றுயிரமடங்குநல்லனவாம். (கரு)

வேறு.

கூடினகொண்டலம் பாவங்கூடல்சந்
தோடமென்றறிஞராற் சொல்லப்பட்டதா
லாடுறுதூய்மை தானகம்புறம்புள
தோடமதிரண்டையுந் துடைத்தலென்பரால். (கசு)

வேறு.

தோயமுமண்ணுமாக் கொண்டுசுத்தமாக்
காயமேவியமலங் கழுவப்பட்டதாம்
வாய்மையமுதலதா மனத்தினுற்செயுந்
தூய்மையையுள்ளநற் றூய்மையென்பரால். (கஎ)

சுந்தரன்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின்பூசனை
பந்தனையறமனம் பத்தியாற்செயுஞ்
சிந்தனைநியதமுஞ் சிவன்றன்பூசையே. (கஅ)

வேறு.

புராதனரோ தியவியம நியமங்கள்புகன்றனமேற்
பிராணனுதின்யாமமது பேசுபிராணுயாமம்
விராவியுடலுறும்வாயு விளம்புவர்கள்பிராணனென
நிரோதனமேசெயலதனை நித்தலுமாயாமந்தான். (௧௯)

வேறு.

மந்தமுத்தமமத்திமமென்றுமிங்
கந்தநற்பிராணுயாமமறிபவர்
சந்தமுற்றசகற்பவகற்பமாய்ச்
சிந்தையுற்றிரண்டாகவுஞ்செப்பினர். (௨௦)

வேறு.

மந்தமாறிருமாத்திரைமத்திமோத்தமங்க
ளந்தவெல்லிரட்டியிரண்டுடன்மாத்திரையடக்கல்
கந்தவேர்ப்புறங்கம்பனங்கிளம்புகையிவையா
னந்தமாச்செயுமொன்றினுக்கொன்றுநன்மையதாம். (௨௧)

வேறு.

அகற்பமல்லதர்மந்திரமகத்திலேயானவாயாமந்தான், சக
ற்பமாம்வியாகிருதியோங்காரஞ்சாவித்திரிதனைமுக்கால், வகிக்
குமெல்லையாமிடம்வலம் வழங்கியவாயுவைவலியுறவலத்தான்,
முகக்கவென் றறிந்தவரியோகத்திலே முயன்றிட மொழிந்தா
ரால். (௨௨)

வேறு.

ஏசதுரும்விடத்தில்வழங்குகை
மாசதுரமல்வலத்தினில்வாங்குகை
யாசதறத்தியாகவடக்குகை
ரேசகபூரககும்பகமென்றார். (௨௩)

வேறு.

இந்தியமீட்சிதானே யிசைந்திடும்பிரத்தியாகாரங்
கந்தரமிதயநெற்றி கபாலநாபிகளிலொன்றிற்
சிந்ததஞ்சிந்தைவைக்கத் தாரணைதறித்ததேக
சிந்தனையொழுங்கொன்றோடே சேர்ந்ததுதியானமாமே. ()

வேறு.

ஓதுமாலம்பன மொன்றுமின்றியே
போதமும்போதகப் பொருளுமென்றுணர்
பேதமதன்றியே யிருந்தபெற்றிநற்
சாதனமாகிய சமாதியென்பரால். (உ௫)

வேறு.

தாரணையாயாமத்திற் றகுதிபன்னிருமடங்கார்
தாரணைதன்னிற்றியானந் தானுமப்படியேயன்றுந்
தாரணிதன்னின்ஞான சாதனமாஞ்சமாதி
யோரணிதியானந்தன்னி லேற்றமிப்பரிசேயென்பர். ()

வேறு.

ஸிவத்திதம்பெற் றிருக்கைவிரைந்தெழுங்
கவற்றிதீர்வுறக் கற்பித்தவாதன
மவற்றினெல்லே யறைவரிதந்தநற்
சுவத்திகம்பத்ம மியாதினுந்துய்யவாம். (உ௬)

வேறு.

இருதுடைமேலே யீரடியேறும்
பரமவிருப்பது பதுமமதாகு
மொருபதமேலே யொருபதம்வைக்க
மருவவிருப்பது மத்திமமாகும். (உ௭)

வேறு.

தடித்தவூருசா னுக்களின்சந்துற
மடித்தவந்தரத் துள்ளேமற்றவைத்
தடித்தலங்கள்செவ் வேசெலவாங்குறத்
தொடுத்திருத்தல் சுவத்திகமாவதே. (உ௮)

வேறு.

நீரினுற்செழும்பதான்வவ்விடங்க ணெருப்பினுல்வெந்தவவ்விடங்க, ளூநுசெந்துக்கடற்சனர்துரால ருதிர்ந்திடுசருகுபுற்றிடங்கள், கோரமாம்பயங்களுள்ளிடமிடிந்த கோயினற்சந்திகண்மயான, மாரவாரங்களுள்ளிட மசுத்தமலக்கணுமனத்திலுக்கதனுல். (௩௦)

வருத்தமாயுடல் வாதையைப்பற்று மனமதுநடுநடுங்கி ட்டுப், பொருப்பினிற்குகைகள்புண்ணியதேசங்கோயில்கணதி களின்கணாக, ளிருப்பறுமனைதா னூர்வதுகடிப்ப தின்றியே காந்தமாயுள்ள, வொருத்தருமறியா விடத்திலேயென்னை யுன் னுவான்மனமொருப்படுவான். (௩௧)

வேறு.

உன்னருமியோகொருப் படுவன்முன்னரே
யென்னருள்பெற்ற யோகிசர்தம்மையுஞ்
சென்னியர்ல்விஞயகன் றனையுந்தேசிகன்
றன்னையுமென்னையும் வணங்கிச்சாருவான். (௩௨)

வேறு.

தனியிலிருந்துபயமின்றிச் சாந்தனுகித்தனக்கிசையு
முனிவர்மொழியுமாதனங்கண் மூன்றிலொன்றிலேழுக்கி
னுனியைச்சிறிதேகண்விழித்து நோக்கியாதுநோக்காதே
யினியதன்பாலேயிருந்த வென்னைப்பாவிப்பதியோகம். (௩௩)

பங்கயத்தலைக்குமேலே பன்னிருவிரலிற்கற்பித்
தங்கதற்கறமென்மூல மறிவதுநாளமாகுந்
தங்கிடுஞ்செல்வமெட்டுத் தளிறந்தவளமாகு
மிங்குதன்வலிவைராக்கிய மெனப்படுதாதிதன்கண். (௩௪)

சகலசத்தியுமுடைத்தாய்த் தமனியமயமாய்த்தாரம்
புகலுமெய்ப்பொருளாயென்றும் பொன்றுறுதாகியெங்குந்
திகழொளித்திரளாயுள்ள தெய்வமாய்த்தெரிக்கொணுதாய்
நிகழுதற்பரத்தினேரா நித்தனுநெஞ்சைவைப்பான். (௩௫)

வேறு.

மிக்கபரஞ்சுடரான விமலனையும்விளம்புற்ற
வக்கமலத்தேதனையு மயலாகாவகைநினைவா
னக்கரமாம்பரமாகா சத்துவனைத்தானெங்கு
மொக்கநினைந்தேபின்னை யொன்றுநினையாதொழிவான். (௩௬)

வேறு.

யாவருமறிவரி தாயபாவனை
மேவுறவிளம்பினன் வேறுமின்னமோர்

பாவனைகேண்மின்முன் பன்னுபங்கயப்
பூவினையுன்னியப் பூவினுள்ளதாம். (௩எ)

அன்னியமறவனலோனைக்காட்டிய
பன்னியபுருடனும் பஞ்சவிஞ்சகன்
றன்னையேசகலகத் தாவாத்தன்னுரு
வன்னியின்சிகையதா மதித்துநோக்குவான். (௩அ)

வேறு.

அவமறுபுருடன்ற னகமுறவறநன்றுச்
சிவமமலமதாகித் திகழ்தருபரமான்மா
வுவமையில்பரனென்ன லுரையினிலுணருந்தத்
துவநிலைகுலையாவச்சுதனென்மனம்வைப்பான். (௩௯)

வேறு.

அப்பரமான்மாவுள்ளே யதனுக்காதாரமாகி
நிற்பதாய்ப்பரமமாகி நிரஞ்சனமாகியுள்ள
வொப்பருமகேசனேக வுருவனுயுன்னியந்தத்
தற்பரந்தன்னோடொன்றுந் தன்மையனுக்சார்வான். (சo)

சொன்னதத்துவங்களெல்லாஞ் சோதனைபண்ணிப்பின்னை
பின்னதத்துவமொன்றில்லாப் பிரமநானெனநினைந்து
பன்னருமோங்காரத்தாற் பரமமாம்பரமாயுள்ள
வென்னிலேதன்னைவைத்திங் கென்மயமாகியுள்ளான். (சக)

வேறு.

நலங்கொள்ஞானநீராடிநல்லாகுதி
துலங்குநீற்றையுத்தூளித்துமந்திர
மிலங்குமங்கிமுதனினைந்தீசனைப்
புலங்கொள்சோதியின்புஞ்சமாயுன்னுவான். (சஉ)

வேறு.

ஆசிரமமேலிலதியாசிரமமாகத்
தேசுதருமாமறையினீறகடெரிந்தே
பாசுபதயோகுபசு பாசமறநேசர்
பேசினனிதாருமறியப்பெறுமதன்றூல். (சங)

வேறு.

பிறிதறுமெனது சாயுச்சம்பேறதா
மறைபொருள்கேவலம்வழங்கிடாரிது
வறமுயலந்தணர்தம்மிலன்பரிற்
றுறவுறுபிரமசாரிகட்குஞ்சொல்லலாம். (௪௪)

வேறு.

பரியுமகிஞ்சைப்பழிதீர்பிரம
சரியந்தவந்தருசந்தோடமுண்மை
யுரியபொறைதூய்மையுண்டென்றிருக்கை
யரியவிரதத்துக்கங்கங்களாமால். (௪௫)

வேறு.

எண்ணியவிவற்றிலொன்றீனனவன்
றண்ணியுறுதலாற்றனைதநழுவினன்
புண்ணியவினையினோர்பொருந்தவென்னையே
கண்ணியவிரதமெஞ்ஞான்றுங்கொள்வார். (௪௬)

வேறு.

ஏகிவிந்தவியோகாவென்னையடைந்
தாசைகோபம்பயமற்றவான்மராய்ப்
பாசமற்றெனைப்பாவித்தபாவத்தா
லாசிலென்மயமானாரனேகரால். (௪௭)

வேறு.

எப்படியார்நினைந்தடைவரியானவர்க்
கப்படியானிகழ்ந்திடுவன்றலா
லொப்பருஞானமெய்யோகுளத்தெனைத்
தப்பரும்பூசனைசெயவேதக்கதாம். (௪௮)

வேறு.

பொய்யில்பத்தியாற்றுறவாற்போதம்பொருந்தும்புந்தியினாற்
செய்யும்பூசையேபூசை செய்யுந்தொழில்களெல்லாம்விட்
டுய்யம்பண்ணியுண்டொன்று மாசைப்படாதானையடையு
முய்யும்பரிசுமறைந்தபொரு ளுங்கட்கிரங்கியுரைத்தனனால். ()

வேறு.

பத்தியையென்பாலுடையா னெவ்வுயிர்க்கும்பரிவுடையா
னொத்தநலந்தீங்கடையா னொடுங்கியவுள்ளமதுடையான்
புத்திமனமென்பாலே பொருந்தியபாவனையுடையா
னெத்தனையும்பொறையுடையா னியாவரினுமெனக்கினியான்

பன்னியயோகொழிவில்லான் பற்றிலான்பாவகத்தோ
ரின்னலிலானாரம்பித் திடுவதொழிவதிலான்
றன்னைவெருவுதலொன்றுற் றான்வெருவுறானில்லா
னென்னதியானெனவில்லா னென்றுமெனக்கினியான். (ருக)

வேறு.

துயருறுதசந்தோடமேவியே
செயலெலாமுதாசினனாகியே
யயலராயினரன்பரின்றிவா
ழியல்பினனெனக்கினியனாயினன். (ருஉ)

வேறு.

துதியினிந்தையிற் றுல்லியனாயெனிற்
றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
மதியினொன்றினும் வாஞ்சையுறுதுள
வதிகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினன். (ருங)

வேறு.

வாடலின்முகமது மலர்ச்சியுமவனநற்
பீடுறுவித்தகம் பெற்றநேரடலங்
கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
நாடருநிலையுடை யவர்க்குநல்லனான். (ருச)

வேறு.

எத்தொழில்களுஞ்செயினு மென்னருளினாலென்
பத்தர்பரமப்பத மடைந்திடுவராலே
தத்துவமும்வைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
நித்தமுநிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார். (ருரு)

வே று.

அடங்குமனனுப்பயனென்றி லாசைப்படாதானளவற்ற
விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் வீடேயெய்துமாதலினு
லுடம்புகாணுநல்யோகி யுண்டாம்வினையாலொருகாலு [ல்.
மிடும்பையடையானுசைப்பா டில்லானெனையேயடைந்திடுமா

வே று.

அற்றுவருதொந்துவ மயக்கவை துடைத்துப்
பெற்றதொடமைந்தெனருள் பேறுறநினைந்தே
யுற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுரைசெய்யார்
கற்றவர்கள்வீடதென வேகருதுகின்றார். (௫எ)

வே று.

என்னையேநினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையேயறிந்தவனெனை யன்றியேசாரான்
பின்னியாதுமப்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
சென்னியாற்சுமந்தவற்கு வேண்டுவதுசெய்குவனால். (௫அ)

வே று.

என்பதத்தைவிட்டிதா தேவதைகளைக்காமித்
தின்பம்வேண்டுநர்தாமு மிங்கிதனையெய்துவரா
லன்பினலருண்மூர்த்தி வேண்டுநர்களுமவர்பாற்
பின்புவந்தெனையறிந்து நன்முத்தியேபெறுவார். (௫௯)

வே று.

சாமவொந்தக்கடவுளருஞ் சாவில்லாதென்
றாமமதாமென்றெனையொழித்தார் தம்மைவிட்டன்
பாமகவாதிச்சுற்றமும்விட்டென் பாலன்பா
யாமராணுந்தத்தளவுமிலிங்கத் தருச்சிப்பான். (௬0)

எந்தப்பதமுங்காதலிலாதே லிங்கத்தே
வந்திப்பவன்ஞானத்மகமாகி மயலற்றோன்
சிந்தைக்குளதாயெங்குந்தானுஞ் சிவலிங்க
மந்தச்செனனந்தனிலேயறிவா லடைகின்றான். (௬க)

வேறு.

பங்கமில்பத்தியோடுமற்றெவரும் பாவனையா லிலிங்கத்தே, யிங்கெனையிறைஞ்சி லின்பமெய்ஞ்ஞான மெங்குமா மிலிங்க மெய்துவரா, லங்கியிற்புனலிலம்பரந்தன்னிலருக்கனி லனிலனிந்துவினி,லிங்கிவையிலிங்கமாரணுதியிலேயெனைநினைந்திறைஞ்சிடப்படுவான். (௬௨)

வேறு.

ஈதெலாம்வெறும் லிங்கமயமதா
மீதெலாமிலிங் கத்துளிருப்பதா
மாதலாலந்த லிங்கமெங்கேயங்கே
காதலாற்றொழ வேகடனாகுமால். (௬௩)

வேறு.

கருத்திலாமூடர் காட்டமாதிகளிற் காண்பர்கற்றவர்களாகாயத், தருக்கனிற்புனலிற் காண்பராகுதியி லருச்சனைசெய்யுமந்தணரவ், வெரிக்கணேகாண்ப ரெங்குமாய்நின்ற வெனதுலிங்கத்தினைநேரோ, யொருக்கியபரம யோகிகளென்று மொழிவறக்காண்பர்தம்முளத்தே. (௬௪)

வேறு.

நீங்காதகாதலினு னின்மலபோதம்பயக்கு
மோங்காரமாத லுருத்திரியந்தானுதல்
பாங்காகவத்தியன வானுகிப்பரித்தவுடல்
போங்காலத்தளவுநிரந் தரயோகம் புரிந்திடுவான். (௬௫)

வேறு.

காமரமெங்கும் காமரகன்றார் காசிக்கே
யாமரணந்தத் தளவுமிருப்பா ரங்காவி
போமளவுற்றார் போய்வரவுற்றார் புரையற்றோர்
காமனைவென்றார் தாமனைவென்றார் கழல்கண்டே. (௬௬)

வேறு.

பொல்லாதவருமங்காவி போகிலென்னைவிடப்போகார்
நல்லவொன்னையடைவரென னவிலவேண்டுவதுமுண்டோ
வெல்லாவுயிர்க்கும்விடளிப்ப னென்றூல்வினையாலிரங்காத
வல்லாவனைகைகூடினுமுயிர்விட் டகல்வானல்லனறிவுடையான். ( )

அரியமறையிலரியமறை யாகும்பொருளீதறிஞர்களாற்
றெரியநினைந்தபடியெவர்க்குஞ் செப்பப்படாதுசெய்தவத்தா
லுரியவிரதனுயறமற் றெடுங்குமுள்ளத்தொடுபிரம
சரியமுடையபத்தனுக்கு நேரேசாற்றத்தகுவதுவாம். (சுஅ)

வேறு.

இவணமேதனதியோக மியம்பித்தன்னிடத்திருந்த
வுவணகேதனனை நோக்கி யுத்தமர்க்குணர்த்தயோக
மிவனுரைசெய்யத்தக்க திலங்கியசாந்திநெஞ்சிற்
சிவணியபுதல்வர்க்கென்றே சிவனருள்செய்யலுற்றான். (சுகூ)

முனிவரோயுங்கட்கெல்லா மொழிந்திடப்பட்டஞானம்
புனிதராய்ப்புதல்வர்க்காகப் பூசுரரானோர்கேட்ப
வினியநும்வாயினாலே யிப்படியிறப்புமீண்டு
சொனியமுமொழியநீருஞ் செப்புமென்றருளிச்செய்தான். ()

வேறு.

இந்தநாரணனீசனாகியவென்னில்வேறலனென்றுதஞ்
சிந்தையானினைவார்களுக்குரைசெய்தயோகிதுசெப்பலா
மெந்தவாருயிர்கட்குமின்னுயிராகுநாரணனென்பதோ
ரந்தமாதியிலாவெனக்கருளானதோர்வடிவாகுமால். (எக)

வேறு.

ஏதமுறநாரணனை யென்னிலயல்காணும்
பேதவிழியாளர் பிறவிப்பிணியறாரோ
மாதவனையானென மன்த்தினினைகிற்கும்
போதவிழியாளர் பரிபூரணமடைந்தார். (எஉ)

ஆதலிலருச்சிமினிவ் வாதியரியானுயக்
காதலொடுகாண்மின்மய லாகியயல்காண்பார்
தீதுதருமாநரகு சேர்வுறுவர்தீதா
நீதியுறுநீசரிடை யானும்வெளிநில்லேன். (எங)

வேறு.

நான்மறையந்தணர்நாய்வதைசெய்தத
ஞான்மிசைகின்றவரோதினர்மூடப்

பான்மையரும்மரியைப்பழியாதம்
மேன்மைசெய்பத்தனைவீடுறுவிப்பன். (எ௪)

வேறு.

மருவற்கென்னைமனம்வைத்தோன் மாலாயிவனென்னடி வென்றே, பரவிப்பணிவானென்றேசெம் பவளத்திருவாய் மலர்ந்தருளி, யரவிற்றுயிலச்சுதனாக மழுந்தத்தழுவவவ்விடத்தே, கரவுற்றருளவதிசயமாய்க் கண்டார்மேனிகண்டிலரால். ()

வேறு.

தன்பராபரமாகியவடிவினைத் தவிர்ந்தொருதவனாகி முன்புதோன்றியவடிவதாய்முகுந்தனு முனிவனைமுகநோக்கி துன்பவேறறவருளினனுமக் கிறைசொன்னவிச்சுடர்ஞான மன்பராயறமறிபுதல்வர்க் கறிவியுமெனவருள்செய்தான். ()

வேறு.

ஈசனதாயவந்த திலங்கியபரமஞான
மாசிலந்தணனுமாகி * யாகிதவனலனாகி
நேசனையடங்கியுள்ள நெஞ்சனாநிமலனுக்குப்
பேசலாமென்றுகண்ணன் பின்னருமருளிச்செய்தான். ()

யோகிகளியாவருக்கு முத்தமயோகிதானே
யாகியமுகுந்தனிவ்வா றருளியங்கவனைநீங்க
வேகவீசனையுநாராயணனையு மிறைஞ்சியெல்லா
மோகவேதனையுமாறி முனிவர்முற்பதியடைந்தார். (எஅ)

வேறு.

சனற்குமாரன்சம்வத்தகற்குரைத்தனன் சனந்தனன்புலகற்குப், புனிற்றிதீர்முனிகௌதமன்பொருட்டிது புகன்றனன் புகன்றுனிங், கனித்தமற்றுளவிதுபரத்துவாசனுக் கங்கிராவளித்தானோர், செனிப்பிலாவிதுகபிலமாமுனி பஞ்சசிகற்குரைத்தனன்முன்னே. (எகூ)

வேறு.

எந்தையாகியபராசரன் சனகனிலங்கிடப்பெற்றனென்
றந்தைபாலருந்தவஞ்செய்வான் மீகியுந்தானறிந்திடப்பெற்று

* ஆகிதவனலன் என்றது - அக்கினிஹோத்திர முள்ளவன்.

னந்தகோபன்மனையினின் மதலையாய் நடித்தநாராணன்குந்தி, மைந்தனாகியபார்த்தனுக்கருளினான் வழங்கினன்மான்றேர் மேல்.

வேறு.

ஏமமாகவெனக்கிதுருத்திர
வாமதேவன்வழங்கினனாதலாற்
காமனீறெழக்காய்ந்தவக்கண்ணுத
ருமமேசரணாகத்தருவதே. (அக)

வேறு.

வேறுகாணிந்த வெம்பிறவிவேரறுப்பா
னேறூருமிறையவனை யென்றவனையடைகின்றேன்
மாறுதவன்போடுந் தாரமக்கள்களொடுநீ
ராறுருஞ்சடைமுடியா னடியடைமினிதுவேண்டில், ()

ஒழியாதுநற்கரும யோகத்தாலுருத்திரனை
வழிபாடுசெய்யுமென மாமுனிவன் மறைப்பொருளை
மொழிவானைநேசயம் முக்கணிறைெயனமுனிவர்
கழிகாதலொடுபணிந்து கைதொழுதுகளிகூர்ந்து. (அஉ)

வேறு.

ஓதம்பற்றியோருணர்ந்துறங்கமலநீயுன்றிருவருளாலே, போதம்பெற்றவானவர்களும் பெறலரும்புராண பூரணன் செம்பொற், பாதம்பற்றியப்பவக்கடல் கடக்கநற்பத்திபெற் றனமாற்று, லேதும்பெற்றனம்பெறுததொன்றில்லை யென் றிணையடிபணிவுற்றார்.

வேறு.

நீதின்முத்தியைச் சேரவேண்டினர் சிவனடிக்கே
யாதிலர்ச்சனை செய்தனரந்த வெல்லையிலாப்
போதமுற்றநற் கருமயோகினைப் புதல்வர்களா
யாதரிப்பவர்க்குணாமினென் றருண்முனிபணித்தர்ன். (அரு)

வேறு.

மாமறையின்மெய்ப்பொருளை மாலொடுசனற்குமாரன் முதலார்க்கிறைவழங்குதிருவார்த்தை, யாமைவடிவைக்கொட

ரியமுதம்மதனைத்தன்றருமுனிவர்கட்கருளு மறிவுதனையன்பாற்,
ருமதியில் சௌனகனையாதிமுனிவர்க்குத் தந்தருளுகென்று
தலையாலுறவணங்கித், தோமின்முனிசூதனுரை செய்யவவர்
கட்குச் சுருதிகடெரிந்தமுனிசொன்னபரிசீதால். (அசு)

வேறு.

மூவர்தேடிறைசனற்குமாரன்முதன்முனிவர்கட்குமொழி
கீதையிங், கியாவரோதினரிதன்பொருட்டுணிவரியாவர்கேட்ப
வரியாவர்தம், பாவம்வேரொடுபறிந்துநல்ல்ப்ரமப்பதம்பெறு
வராதலான், மேவுமன்பினொடுமோதமீளுதலில் வீடுவேண்டி
னன்விரும்புவான். (அஎ)

பதினோராவது

யோகவத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௬அ.

ஈசுரகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ் சின்மயம்.

பரிசோதனப் பத்திரம்.

தமிழ் மான்மியம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	—	சு	கிச்ஜ	கிஜ
கச		உரு	குமாா	குமார
ஈசுரகீதை.				
ரு	உக	ச	யெயுது	யெய்து
அ	உ0	ச	யறியா	மறியா
கஉ	சகூ	க	மயரர்	யமரர்
கச	எ	ச	லோ	லோர்
கரு	கங	உ	மிகுத்து	மிகுத்துமி
உ0	கூ	ங	மமா	மமர்
ஷை	க0	க	த்தாம்	ந்தாம்
உஉ	கஅ	உ	பொறு	பொரு
உசு	ரு	ங	வளைத்	வனைத்
ஷை	க0	ங	யிாமக	யிர்மகி
ஙஉ	ங	ங	மண்டம	மண்டம்
ஙகூ	கங	ங	காசன	காசன்
சசு	சக	ங	ரமமாம	ரமமாம்
ஷை	ஷை	ஷை	யுளள	யுள்ள
பகவற்கீதை.				
ருஎ	—	எ	களை	கள்பொருட்டு
சுஉ	—	ரு	எண்றெ	என்றெ
எக		உக	ெ ளண	கௌண
அகூ	உஎ	ச	யென்று	யன்று
கூங	ரு	ச	போனம்	போன்ம்
கூசு	ச	க	ளிநின்	ளினின்
பிரமகீதை.				
கஅ0	,,	உஅ	ன்பசொ	ன்மசொ
ககூ0	கஎ	உ	மையின்	மையினு
ககூங	ஙரு	ச	மிகவங்	மிகவுங்
உஎகூ	,,	ரு	மில ன்	மிலான்
உஅ0	,,	உஉ	ல், துவே	ல், இதுவே
உஅரு	உரு	ரு	மகிழ்	மிகழ்
உஅஎ	,,	கச	பாமெ	பரமெ
உகூசு	,,	ஙச	ஆக்ஞாயய	ஆக்ஞாபய
ங0ரு	,,	கச	ஆஞென்	அஞென்